ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δὲν ζητοῦμεν ἑκατομμύρια διὰ λιμένα διότι λιμένα ἔχομεν ἕτοιμον. Ζητοῦμεν ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς δρόμου πρὸς τὸ *Διακόφτι*.

Βοηθήσατέ μας. Ἂς ἀφεθοῦν κατὰ μέρος οἱ λόγοι, καὶ ἂς κατέλθωμεν ὅλοι ὁμοῦ ἡνωμένοι εἰς ἕνα ἀγῶνα προορισμένον νὰ σώσῃ τὴν νῆσόν μας, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὴν καλυτέρας ἡμέρας.

(Ἐπ. Συλ. Ἐράνων)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ ψηφισμάτων τῶν κοινοτήτων του ἐστράφη ὁριστικῶς πρὸς τὴν παραλίαν *Διακόφτι* διὰ νὰ θεμελιώσῃ ἐκεῖ τὴν συγκοινωνιακήν του *Σωτηρίαν*.

Τὸ *Διακόφτι* ἦτο, εἶνε, καὶ παραμένει ἡ καταλληλοτέρα φυσικὴ τοποθεσία ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὸ σύνολον τῆς νήσου μας.

(Ἐπ. Συλ. Ἐράνων)

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Β'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. | ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42 : ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1926—ΑΡΙΘ 25

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ

Ἡ ὥρα τῶν ἔργων ἔφθασε. Ἔπειτα ἀπὸ μακρὰ ἔτη, καὶ πολλὰς ἀγωνίας, καὶ πολλὰς τυραννίας τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ νῆσός μας ἐλλείψει λιμένος, ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς συζητήσεις, καὶ προσπαθείας, καὶ ἐνεργείας διὰ τὴν διόρθωσιν ἑνὸς μεγάλου κακοῦ τὸ ὁποῖον ἐβασάνιζεν ὡς ἐφιάλτης τὴν ψυχὴν τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ ἔζημίωνε ἀνυπολογίστως τόσον τὰ οἰκονομικὰ ὅσον καὶ τὰ κοινωνικά των συμφέροντα, ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ ψηφισμάτων τῶν κοινοτήτων του ἐστράφη ὁριστικῶς πρὸς τὴν παραλίαν Διακόφτι διὰ νὰ θεμελιώσῃ ἐκεῖ τὴν συγκοινωνιακήν του Σωτηρίαν.

Καὶ ἐρχόμεθα ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, ἐντελοδόχοι καὶ ἐκτελεσταὶ τῆς θελήσεως σφῶν, ἀναγνωρισμένοι νομίμως καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπὸ τοῦ Κράτους, νὰ ζητήσωμεν τὸν ὀβολόν σας διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς ὁδοῦ πρὸς τὴν θέσιν ἐκείνην. Τὸ Διακόφτι ἦτο καὶ εἶνε, καὶ παραμένει ἡ καταλληλοτέρα φυσικὴ τοποθεσία ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὸ σύνολον τῆς νήσου μας, ἡ ἀπαιτοῦσα ὀλιγοτέρας ἀπὸ κάθε ἄλλην τοποθεσίαν δαπάνας πρὸς κατασκευὴν λιμένος.

Ἂς μὴ χάνομεν λοιπὸν καιρὸν πλέον. Ἂς ἀφεθοῦν κατὰ μέρος οἱ λόγοι καὶ τὰ σχέδια καὶ αἱ ὑποδείξεις, καὶ ἂς κατέλθωμεν ὅλοι ὁμοῦ ἡνωμένοι εἰς ἕνα ἀγῶνα προορισμένον νὰ σώσῃ τὴν νῆσόν μας, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὴν καλυτέρας ἡμέρας. Οἱ συμπολῖται τοῦ ἔξω ἐρικοῦ ἂς προσφέρουν τὸν ὀβολόν των παραλλήλως πρὸς τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας, καὶ ἂς ἐργασθῶμεν πάντες μὲ τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμὸν τὸν ὁποῖον ἐμπνέουν αἱ μεγάλαι σώτειραι πράξεις.

Ἡ ὁδὸς πρὸς τὸ Διακόφτι δὲν εἶνε ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Εἶνε ἔργον μικρὸν ἀναλογως πρὸς τοὺς χρηματικοὺς πόρους τοὺς ὁποίους οὗτος διαθέτει, μέγιστον ὅμως διὰ τὴν σημασίαν του.

Δὲν ζητοῦμεν ἑκατομμύρια διὰ λιμένα, διότι λιμένα ἔχομεν ἕτοιμον. Ζητοῦμεν ἁπλῶς ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς δρόμου πρὸς τὸ Διακόφτι. Ζητοῦμεν τὴν συνεργίαν σας, συμπολῖται, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας, καὶ τὴν βοήθειάν σας πρὸς τοὺς ταλαιπωρουμένους γονεῖς σας καὶ τὰ παιδιά σας, τὰ ὁποῖα διατρέχουν τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς νήσου μας εἴτε ὑπὸ βροχήν, εἴτε ὑπὸ ἄνεμον, εἴτε ὑπὸ χιόνα εἴτε ὑπὸ ἀφόρητον ζέστην, διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀτμόπλοιον πρὸς ἀναχώρησιν. Ζητοῦμεν τὸν ὀβολόν σας χάριν ἐκείνων οἵτινες μεταβαίνοντες ἀτμοπλοϊκῶς εἰς τὰ Κύθηρα, καταρῶνται πολλάκις καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς γεννήσεώς των! Καὶ εἶνε πολλοὶ αὐτοί, εἶνε πάντες σχεδὸν ὅσοι διέβησαν τὸν Μαλέαν καὶ ἀντίκρυσαν τὴν γλυκεῖαν τῆς γεννήσεως γῆν.

Τὸν ὀβολόν σας, συμπολῖται, ζητοῦμεν, τὸν ὀβολόν σας εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ πρὸς τὸν ὁποῖον μᾶς ἐκάλεσεν ἡ ὁμόθυμος θέλησις τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Μὴ λυπηθῆτε ὀλίγας δραχμάς, ἢ ὀλίγα τάλληρα. Μὴ κλείσετε τὴν ψυχήν σας μὴν ἀδιαφορήσετε εἰς τὴν ἐκκλησίν μας αὐτήν, μὴ λυπηθῆτε ὀλίγον χρῆμα προορισμένον δι' ἕνα τόσον μεγάλον ἐκπολιτιστικὸν καὶ κοινωνικὸν σκοπόν. Ὅλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ὅλοι ὅσοι πιστεύετε ὅτι ἡ ζωὴ δὲν στηρίζεται εἰς τὴν ὑλικὴν μόνον ὀπόλαυσιν, ὅλοι ὅσοι αἰσθάνεσθε ὅτι ἐδῶ κάτω εἰς τὴν παραπεταμένην αὐτὴν γωνίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν ἀδελφοί σας πάσχοντες καὶ βασανιζόμενοι ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἀσφαλοῦς συγκοινωνίας, ὅλοι σεῖς βοηθήσατέ μας.

Βοηθήσατέ μας, συμπολῖται. Πράξατε τὸ καθῆκόν σας διὰ τοῦ ὀβολοῦ σας, ὅπως θὰ τὸ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὰς σκαπάνας μας καὶ μὲ τὸν ἱδρῶτά μας, διὰ νὰ χαράξωμεν μαζύ, καὶ νὰ τελειώσωμεν μαζὺ τὸν δρόμον τοῦ Διακοφτίου, διὰ νὰ ὁδηγήσωμεν ἐκεῖ, κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν φυσικὸν λιμένα, ἄνευ ἐμποδίων, ταχέως καὶ ἀσφαλῶς, καὶ μὲ εὐχαρίστησιν, καὶ μὲ γέλοιο, καὶ μὲ χαράν, τὴν βασανιζομένην ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἀσφαλοῦς συγκοινωνίας μικρὰν Νῆσόν μας.

Διατελοῦμεν μὲ ἀγάπην

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐράνων
Παναγ. Κ. Μεγαλοκονόμος. Πρόεδρος
Παναγ. Ἀθαν. Καρατζᾶς. Γραμματεὺς
Θεόδωρος Χανιώτης. Ταμίας.

Τὰ Μέλη

Γαβριὴλ Χάρος, Βασίλ. Γ. Κασσιμάτης, Ἐμμ. Κασσιμάτης Πορταλαμίας, Μᾶρκος Πετρόχειλος, Μιχαὴλ Κοντολέων, Γεώργ. Ἐμμ. Βλαντῆς, Ἰωάν. Γρηγ. Κασσιμάτης, Δημ. Ἀναστασόπουλος, Γεώργιος Κομπῆς. Μιχ. Μεγαλοκονόμος, Χαράλαμπος Β. Κριθαρης.

Σημειώσεις. ***Μέχρι τοῦ κατὰ τόπους καταρτισμοῦ ὑποεπιτροπῶν, παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ συμπολῖται, ὅπως διαβιβάζωσι τὰς συνδρομάς των ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ταμίαν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Θεόδωρον Χανιώτην εἰς Μυτάτα Κυθήρων, παρ' οὗ θὰ λαμβάνωσι καὶ τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Οἱ κατάλογοι τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἔργου μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ διάφορα χρηματικὰ ποσά, θὰ δημοσιεύωνται διὰ τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων».***

Ἀπὸ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν. Τὸ ἔμβλημα τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὸ ἔτος 1917 Αὐτονομίας ἐν τῇ νήσῳ μας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ

Ἡ θερμὴ ἔκκλησις τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους ἡ ἐπιτροπὴ συλλογῆς ἐράνων πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ πρὸς τὸ Διακόφτι, οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὑπάρχει ὅτι θὰ εὕρῃ εὐρυτάτην ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ συμπολιτῶν. Ὁμιλεῖ αὕτη τόσον εὐγλώττως περὶ τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει, ὥστε νὰ καθιστᾷ περιττὸν πᾶν ἐκ μέρους ἡμῶν περὶ αὐτῆς σχόλιον.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Γράφουν πρὸς τὴν «Φωνὴν» ἐκ Κυθήρων: «Τὸν ἀγῶνά σου, δὲν τὸν ἐνοιωσαν ἀκόμη ὅλοι, γιατί ἔχουν οἱ συμπατριῶταί μας τρομαπκὴ καθυστέρησι σὲ ζητήματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Πυκνὴ ἀτμόσφαιρα ἀτιμισμοῦ καὶ ἐγωϊσμοῦ περιβάλλει ἀκόμη τὴν ψυχή τους καὶ τὸ νοῦ τους. Ἡ ἐξέλιξις διενεργεῖται βραδύτατα ἀδῶ κάτω. Ἀλλὰ τέλος πάντων κάτι γίνεται. Τί ἐπρόσφερες εἰς τὸ φτωχό μας νησί θὰ σοῦ ἀναγνωρισθῇ ἀργότερα ὅταν ἐπικρατήσῃ πλήρης κοινωνικὴ ἠρεμία καὶ ψυχικὴ γαλήνη. Τότε θὰ φανῇ πόσον εἰργάσθης γιὰ νὰ σηκώσῃς τὸ πεσμένο φρόνημα τοῦ τσιγγάνου καὶ νὰ τὸν ὠφελήσῃς καὶ ὡς ἄτομο καὶ ὡς σύνολο. Ἴσως ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ κοπιάσῃς ἀκόμη, καὶ ἀσφαλῶς θὰ κοπιάσῃς ἕως ὅτου ἀτενίσῃς ροδίζουσαν τὴν αὐγήν.»

Ἡ «Φωνὴ», φίλε ἐπιστολογράφε, ἥτις σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τοὺς πλήρεις ἐννοίας καὶ βαθείας παρατηρητικότητος λόγους σας, δὲν ζητεῖ ἀναγνωρίσεις οὔτε διὰ σήμερον οὔτε δι' αὔριον. Ἀρκεῖ εἰς αὐτὴν ἡ ἱκανοποίησις τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως ἑνὸς ἱεροῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς νήσου μας καθήκοντος. Τοῦ καθήκοντος νὰ διακηρύσσῃ τὴν Ἀλήθειαν. Εἶνε δὲ βεβαία ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς αὐτοῦ θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας, διότι τὴν δύναμίν του στηρίζει εἰς μίαν ἀδιάσειστον πίστιν πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς Ἠθικῆς πρὸ τῆς ὁποίας εἶνε μοιραῖον νὰ ναυαγῇ κάθε φωνερὴ προσπάθεια.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΞΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

Οἱ γεωργοὶ χωρικοί μας ὁσάκις μεταβαίνουν εἰς τὸν Ποταμὸν ἢ τὴν Χώραν, ἐνῷ ἀγοράζουν ἐκεῖ τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης μὲ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος, ὑποχρεοῦνται νὰ πωλοῦν τὰ ἰδικά των προϊόντα εἰς τὴν τιμὴν τῆς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καθοριζομένης διατιμήσεως ἥτις δὲν εἶνε δι' αὐτοὺς πάντοτε ἡ συμφέρουσα. Ὡς ἐκ τούτου οἱ χωρικοί μας ἀναγκάζονται νὰ μὴ μεταφέρουν παρὰ ὀλίγα γεωργικὰ προϊόντα εἰς τὰς δύο πρωτευούσας, ἢ καὶ νὰ μὴ μεταβαίνουν ποσῶς εἰς αὐτάς, ἐφ' ὅσον μάλιστα σήμερον εὑρίσκουν καὶ εἰς τὰ καταστήματα τοῦ χωριοῦ των ὅλα σχεδὸν τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε ἀξία προσοχῆς, διότι δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ μείνουν καὶ ὁ Ποταμὸς καὶ ἡ Χώρα μὲ μόνους ἐμπορικοὺς πελάτας τοὺς κατοίκους των. Ἐφ' ὅσον ἡ ζήτησις τῶν γεωργικῶν προϊόντων τοῦ τόπου εἶνε μεγαλυτέρα τῆς προσφορᾶς, καὶ ἐφ' ὅσον τὰ εἴδη αὐτὰ δὲν εἶνε εὐχερῆ νὰ εἰσαχθῶσι ἔξωθεν, δὲν πρέπει νομίζομεν νὰ ζημιώνωνται οἱ χωρικοί μας. Τοὺς ἀρκεῖ ἡ φορολογία τῆς πτωχῆς των παραγωγῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ἐν Καρδουνάδες ἐγένετο σύσκεψις πρὸς ἵδρυσιν ἑνὸς ἐμπορικοῦ συλλόγου διὰ τὴν εὐχερῆ ἐξυπηρέτησιν τῶν φορολογικῶν συμφερόντων τῶν ἐμπόρων τῆς νήσου μας. Δὲν φανταζόμεθα ὅτι οἱ ἔμποροι τῆς νήσου προκειμένου νὰ ἱδρύσουν σύλλογον ἐκινήθησαν ἀπὸ μόνην τὴν σκέψιν νὰ προστατεύσωσι τὰ φορολογικά των συμφέροντα. Ἕνας ἐμπορικὸς σύλλογος θὰ ἠδύνατο ὄντως πολλὰ τὰ καλὰ νὰ παράσχῃ εἰς τὸν τόπον ὄχι ὅμως ὅταν ὁρᾷ ὑπὸ ἀποκλειστικὴν μορφήν. Διὰ τοῦτο νομίζομεν, ὅτι ὁ ὑπὸ μελέτην σύλλογος πρέπει νὰ εὐρύνῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ σκοποῦ του, καὶ ν' ἀπομακρύνῃ κάθε ὑπόνοιαν ὅτι ἡ ἵδρυσίς του θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ προσωπικὸν μόνον συμφέρον τῶν ἱδρυτῶν του καὶ ὄχι καὶ τὸ συμφέρον τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣ

Ἡ κυβερνῶσα Λικιατορία, ἥτις εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κόψῃ τὰ διὰ δευτέραν φορὰν κοπτόμενα χαρτονομίσματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀσφαλῶς ἔχει καὶ ὅλην τὴν δύναμιν νὰ κόψῃ καὶ τὰς χεῖρας ἐκείνων ποὺ ρίπτουν δυναμίτιδα εἰς τὰ παράλιά μας καὶ καταστρέφουν τὴν ἰχθυοπαραγωγήν. Ἀσφαλῶς. Διότι ποία ἄλλη κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαλείψῃ αὐτὸ τὸ ἄγος τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν αὐτὴν ἥτις κρεμᾷ, καὶ κόβει, καὶ κάνει αἱματηρὰς οἰκονομίας διὰ νὰ σώσῃ τὴν ταλαίπωρον Πατρίδα; Τὰ Κύθηρα, κ. Πάγκαλε, ἐξακολουθοῦν νὰ σείωνται ἀπὸ τὴν δυναμίτιδα, καὶ τὰ ἄλλοτε ἄφθονα ψάρια των ἐξηφανίσθησαν τελείως ἀπὸ τὰ παράλιά των. Σώσατέ τα.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΔΙΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΙ

Ὑπὸ τοῦ ὀνομαστοῦ μαέστρου καὶ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν κ. Δημ. Μητροπούλου, ἐπερατώθη ἡ μουσικὴ διασκευὴ τῶν Κυθηραϊκῶν χορῶν περὶ τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ ἐγράψαμεν. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας συντελεῖται καὶ ἡ ἐκτύπωσις τῶν χορῶν αὐτῶν εἰς τὸ λιθογραφεῖον τοῦ συμπολίτου κ. Κων. Καρύδη. Οἱ διασκευασθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Μητροπούλου χοροὶ εἶνε τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν καὶ καταλαμβάνουν ἑπτὰ μουσικὰς σελίδας μὲ εἰσαγωγὴν χωριστὴν δι' ἕκαστον χορὸν καὶ μὲ φινάλε ὑπέροχον. Τὰ ἐξώφυλλα τῶν μουσικῶν φύλλων περιλαμβάνουν ὡραιότατα κυθηραϊκὰ δίστιχα καὶ μαντινάδες.

Ὁ κ. Μητρόπουλος τόσον εἶνε ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν διασκευὴν αὐτὴν καὶ τὴν χάριν τῶν κυθηραϊκῶν χορῶν, ὥστε περιέλαβεν αὐτοὺς εἰς πρόγραμμα συναυλίας δοθησομένης ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν θέατρον «Κεντρικόν». Ὁ διακεκριμένος μαέστρος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ καλέσῃ πολλοὺς κυθηρίους εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἴδιος ἐνώπιόν των εἰς τὸ πιάνο τοὺς διασκευασθέντας χορούς. Ἡ ἐντύπωσις τῶν συμπολιτῶν μας ἦτο καταπληκτικὴ ἐκ τῆς πιστῆς ἀποδόσεως τῆς τοπικῆς μας μουσικῆς ἡ ἡποία χάρις εἰς τοὺς κ. κ. Χαράλαμπον Ἐμ. Ἀρώνην, Παναγιώτην Μαλάνον καὶ τὸν φιλοκυθήριον κ. Ἀν. Ἀναγνωστόπουλον δὲ ἐφυλάχθη ὁριστικῶς διὰ τοὺς μεταγενεστέρους, πρόκειται δὲ νὰ παρουσιασθῇ καὶ εἰς εὐρύτερον τοῦ Κυθηραϊκοῦ, κοινόν.

Οἱ διασκευασθέντες χοροὶ εἶνε 1) ὁ διπλὸς παλαιός, 2) ὁ διπλὸς νέος, 3) τὸ μωρὸ μου συρτός, καὶ 4) ὁ συρτὸς ὁ μεσαρίτικος. Κατόπιν τῆς ἐξόχως ἐπιτυχοῦς διασκευῆς αὐτῶν, ὀρχήστρα κατάλληλος θὰ ἐκτελέσῃ τὴν μουσικὴν των ἐνώπιον συσκευῆς φωνογράφου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ φωνογραφικοὶ δίσκοι νὰ κυκλοφορήσουν πανταχοῦ τῆς γῆς ὅπου ὑπάρχουν κυθήριοι. Οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι οἱ συμπολῖταί μας, τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρίως, θ' ἀκούσουν μ' ἐνθουσιασμὸν ἀνάμικτον μὲ συγκίνησιν τὴν μουσικὴν τῆς νήσου μας, μουσικὴν ἡ ὁποία θὰ τοὺς προξενήσῃ τὴν γλυκεῖαν νοσταλγίαν τῆς μητρικῆς γῆς.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΗΜΙΑ

ΤΑ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΕΦΟΔΙΑ

Διευκολύνοντες τοὺς συμπολίτας μας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μεταναστεύσωσι, παρέχομεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας πρὸς τὰς ὁποίας δέον ἀπαραιτήτως νὰ συμμορφοῦνται ἐὰν θέλουν ν' ἀποφύγουν χρονοτριβὰς καὶ ἐμπόδια.

Διὰ νὰ μεταναστεύσῃ κανεὶς πρέπει νὰ μὴ καταδιώκεται διὰ ποινικὴν πρᾶξιν, καὶ νὰ ἔχῃ ἐκπληρώσῃ τὰς στρατιωτικάς του ὑποχρεώσεις, ἢ νὰ ἔχῃ νομίμως ἐξαιρεθῇ ἀπὸ αὐτάς.

Πρέπει νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ πιστοποιητικὸν δημοτικόν, μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν τῆς περιφερείας του ὅτι δὲν καταδιώκεται δι' ἀξιόποινον πρᾶξιν, καὶ μὲ πρόσφατον πιστοποιητικὸν (ὄχι φύλλον πορείας) τοῦ στρατολογικοῦ του γραφείου ὅτι δὲν ὑπέχει στρατιωτικὴν ἢ ἄλλην ὑποχρέωσιν χρηματικήν.

Τὰ πιστοποιητικὰ αὐτὰ ὑποβάλλονται αὐτοπροσώπως δι' αἰτήσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον τῶν διαβατηρίων μετὰ σχετικῶν φωτογραφιῶν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ διαβατηρίου.

Ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀνηλίκων παίδων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἡλικίας κάτω τῶν 16 ἐτῶν, ἐπιτρέπεται ἡ μετανάστευσις ὁσάκις συνοδεύονται ὑπὸ στενῶν συγγενῶν ἢ μεταβαίνουν πρὸς συνάντησιν τῶν διαμενόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν γονέων των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχουν πρόσκλησιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συγγενῶν των τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισυνάψουν εἰς τὴν αἴτησιν πρὸς τὸ γραφεῖον διαβατηρίων. Γενικῶς δὲ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀνηλίκων χρειάζεται αἴτησις τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου ὁρίζοντος καὶ τὸν συνοδόν.

Ἀπαγορεύεται ἡ μετανάστευσις εἰς τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν 17 ἐτῶν ἤτοι γεννηθέντας τὸ 1910 καὶ ἄνω καὶ μὴ ἐκπληρώσαντας τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις ἢ μὴ ἐξαιρεθέντας νομίμως αὐτῶν.

Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν 15 καὶ 16 ἐτῶν καταθέτουν ἐγγύησιν κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τῶν διαβατηρίων. Οὗτοι πρέπει νὰ εἶνε ἐφοδιασμένοι μόνον μὲ πιστοποιητικὸν τῆς κοινότητος καὶ μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ Εἰσαγγελέως. Δι' αὐτοὺς ὅμως ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς τ' ἀνωτέρω δέον νὰ προστεθῇ ὅτι πρὸς μετανάστευσιν εἰς μίαν ξένην χώραν πρέπει ὁ μετανάστης νὰ εὑρίσκεται ἐν τάξει καὶ μὲ ὅσα οἱ νόμοι τῆς Χώρας ἐκείνης ὁρίζουν καὶ μὲ τ' ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ ἐκ μέρους τῶν προσκαλούντων αὐτὸν συγγενῶν του.

Μετανάστης χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου ὁ ἐπιβάτης τρίτης θέσεως ἢ ἄλλης ἐξομοιουμένης πρὸς αὐτήν, ὁ ταξειδεύων εἰς ὅλας τὰς Ἠπείρους, πλὴν τῆς Εὐρώπης, ἐξαιρέσει τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ τῶν βορείων παραλίων τῆς Ἀφρικῆς μέχρι τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ. Ὁ μεταβαίνων π. χ. εἰς τὴν Αἴγυπτον δὲν θεωρεῖται μετανάστης ἀλλ' ἀπόδημος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὸ μῆκος τῶν ἐτῶν δὲν μαρτυρεῖ τὸ μῆκος τοῦ βίου. Ὁ βίος ἑνὸς ἀνθρώπου μετρεῖται διὰ τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσεν. Ὅσῳ μᾶλλον ἐφάνη ὠφέλιμος, τόσῳ μᾶλλον σκέπτεται, αἰσθάνεται, καὶ πράγματι ζῇ. Ὁ ὀκνηρὸς καὶ ἀνωφελὴς ἄνθρωπος, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ μῆκος τῆς ὑπάρξεώς του, δὲν ζῇ βίον ἀνθρώπινον, ἀλλὰ φυτικόν.

***

Ἡ ἀνατροφὴ εἶναι διὰ τὸν ἄνθρωπον ὅ,τι ἡ γλυπτικὴ διὰ τὸν ἄξεστον λίθον. Πολλάκις εἰς τὸν ἀγροῖκον ἄνθρωπον κρύπτονται λαμπρότατα φυσικὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο ν' ἀναδείξωσιν αὐτὸν ὑπέροχον ἄνδρα, τὰ ὁποῖα ὅμως χάνονται ἐλλείψει ἀνατροφῆς.

***

Ἀλλόκοτος καὶ σκληρὰ δέσποινα εἶναι ἡ φιλαργυρία. Ἀνιγκάζει μὲν τοὺς δούλους της νὰ ζητοῦν τὸν πλοῦτον, ἀλλ' ἀπαγορεύει εἰς αὐτοὺς νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν. Διεγείρει ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν.

***

Ἡ ζωὴ ὁμοιάζει πρὸς βιβλίον, τὸ ὁποῖον οἱ μὲν μωροὶ φυλλομετροῦσιν ἐπιπολαίως, οἱ δὲ φρόνιμοι ἀναγινώσκουσι μετὰ προσοχῆς, διότι γνωρίζουσιν ὅτι ἅπαξ μόνον θὰ τὸ ἀναγνώσωσι.

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΙΔΕΩΝ
ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΚΑΨΑΛΙΟΥ

Ὁ συμπολίτης ἰατρὸς κ. Δημ. Στάης μᾶς ἀπέστειλε μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἄνευ οὐδενὸς δισταγμοῦ δημοσιεύομεν.

Κύριε Διευθυντά

Ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» εἰς δύο-τρία τῶν τελευταίων φύλλων της ἐπιτίθεται, χωρὶς σοβαρὰν αἰτίαν, κατὰ τῆς Χώρας καὶ τῶν κατοίκων της προσπαθοῦσα νὰ ἐμπνεύσῃ τὸ μῖσος τῆς λοιπῆς νήσου ἐναντίον αὐτῆς.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Χώρα ἔμεινε πίσω ὡς πρὸς τὸ χρῆμα, διότι οἱ κάτοικοι αὐτῆς πολὺ ἀργὰ ἀπεφάσισαν νὰ ὑπάγουν εἰς Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν πρὸς πλουτισμόν, ὁμολογεῖται ὅμως ἀπὸ ὅλους ὅτι ὑπερέχει τῶν ἄλλων χωρίων τῆς νήσου καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐπιστήμας, καὶ ὡς πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐν γένει ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Χώρας ἀδικεῖ βεβαίως αὐτήν, φρονῶ ὅμως ὅτι οὔτε οἱ Καρβουνιάδες οὔτε ὁ Ποταμὸς εἶνε ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβωσι τὰ βάρη τῆς Πρωτευούσης λέγω δὲ ἀκόμη, διότι ἐλπίζω μετὰ μερικὰ ἔτη μὲ τὴν παρατηρουμένην βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν θὰ δυνηθῶσι νὰ διεκδικήσωσι τὰ δικαιώματα τῆς Χώρας.

Αἱ ἐπιθέσεις λοιπὸν ἐναντίον τῆς σημερινῆς Πρωτευούσης τῆς Νήσου, νομίζω ὅτι οὐδόλως συντελοῦσι εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν καὶ ὁμόνοιαν τῶν κυθηρίων, καλλιεργοῦσι δὲ μόνον τὸν διχασμὸν τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησαν παλαιοί τινες πολιτικοὶ πρὸς φανατισμὸν τῶν κατοίκων καὶ ἐκλογικὴν αὐτῶν ἐκμετάλλευσιν.

Καὶ ἄλλοτε μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ διακηρύξω ὅτι ὅλοι οἱ Κυθήριοι ἦμεθα ἓν καὶ τὸ αὐτό, καὶ ὅτι οὐδὲν χωρίζει τοὺς ἄλλοτε ἔξω δημότας ἀπὸ τοὺς ἐσωδημότας ἀλλὰ ὅλοι πρέπει νὰ φροντίζωμεν κατὰ δύναμιν ἕκαστος νὰ κάνῃ τὸ καλὸν εἰς τὸν τόπον ἀδιαφορῶν ποῦ καὶ εἰς ποῖον. Ἡ διχόνοια καὶ αἱ μικροφιλοτιμίαι μόνον εἰς τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν κατάπτωσιν ὁδηγοῦν.

Χωρὶς δὲ νὰ θέλω νὰ ὑπερασπίσω τὸν κ. Δ. Βέζον τὸν τίμιον ἄλλως τε καὶ ἐργατικὸν λεμβοῦχον, φρονῶ ὅτι οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν εἶχεν οὗτος νὰ μεταφέρῃ καὶ δὴ δωρεὰν εἰς τὸν Ποταμόν, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν Χώραν τὸ δέμα τῆς «Φωνῆς» τὸ ὁποῖον εἶχε λησμονήσει νὰ παραδώσῃ εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν ὁ λοστρόμος τοῦ «Νικολάου». Ἁπλῶς τὸ παρέλαβε καὶ τὸ ἐφύλαττε μέχρις ὅτου οἱ ἐνδιαφερόμενοι τοῦ τὸ ζητήσουν, δὲν ἠμπορῶ δὲ νὰ φαντασθῶ ὅτι ἐκ προμελέτης καὶ ἐν συμπαιγνίᾳ ἀπεφασίσθη ἡ κατακράτησις τοῦ δέματος.

Καὶ τέλος βεβαιῶ τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» ὅτι ἡ Χώρα δὲν κατοικεῖται ἀπὸ ἀνθρωποφάγους καὶ ἑπομένως οὐδένα διατρέχει κίνδυνον ἐὰν κατὰ τύχην θελήσῃ νὰ μεταβῇ ἐκεῖ.

Μὲ πολλὴν ὑπόληψιν
Δ. Ι. Στάης
Ἰατρός

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Φ. Κ.

Δημοσιεύοντες τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ κ. Δ. Στάη, νομίζομεν ὅτι ὁ φίλος ἐπιστολογράφος ἀνέλαβε νὰ ὑπερασπίσῃ ἀτυχῆ ὑπόθεσιν.

Ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» ἐκδοθεῖσα μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ προστατεύσῃ τὰ Κυθηραϊκὰ δίκαια καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῶν συμπολιτῶν μας, ἀκόμη δὲ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς συνδετικὸς κρίκος τῶν ξενητευμένων κυθηρίων μετὰ τῆς νήσου μας, οὐδέποτε ἠσχολήθη μὲ ζητήματα διαιρέσεως καὶ μίσους. Τοῦτο τὸ μαρτυρεῖ ἡ ἀρθρογραφία της, τὸ μαρτυροῦν τὰ ἐξαιρετικὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἐχειρίσθη, τὸ μαρτυρεῖ ἡ σοβαρότης τοῦ ὕφους της καὶ ἡ ἐν γένει ἀξιοπρεπὴς συμπεριφορά της. Παρακαλοῦμεν δὲ τὸν κ. Στάην νὰ μᾶς ὑποδείξῃ εἰς ποῖον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Φωνῆς» φύλλον ἐγράψαμέν τι δυνάμενον νὰ ὑποστηρίξῃ ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰς αἰτιάσεις του;

Βεβαίως ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐφημερίς μας, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους εὐθὺς ἀμέσως θέλομεν ἀναφέρει, ἠναγκάσθη νὰ τροποποιήσῃ κατά τι τὴν συμπεριφοράν της καὶ νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς περιστάσεις, διότι ἔλαβε ὑπ' ὄψει της ὅτι δὲν ζῶμεν μεταξὺ κόσμου Ἀγγέλων ἀλλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μάλιστα εἰς Ἑλλάδα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ὅπου ὁ κάθε ὑπόπτου ἠθικῆς ἀξίας ἄνθρωπος καὶ ὁ κάθε τυχοδιώκτης, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ ἀνεξελέγκτως ἐφημερίδα διὰ νὰ κατασπιλώνῃ ὑπολήψεις, διὰ νὰ ἐκβιάζῃ ἀτομα, διὰ νὰ ὑβρίζῃ καὶ νὰ συκοφαντῇ ἐλευθέρως κάθε ἄνθρωπον τίμιον, διὰ νὰ χρηματίζεται εἰς βάρος πάντοτε τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, καὶ νὰ διαφθείρῃ πᾶν ὅ,τι ἔμεινεν ἀκόμη ὄρθιον εἰς τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν τόπον.

Ἡ ἐφημερίς μας ἀκολουθοῦσα αὐστηρῶς πρόγραμμα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν παραδόσεων τῆς νήσου μας καὶ χωρὶς οὐδένα ποτὲ νὰ θίξῃ, εὑρέθη ἀπροόπτως ἐνώπιον μιᾶς ἀκαταλογίστου ἐπιθέσεως ἐκ μέρους μιᾶς ἐκδυθείσης, καὶ διακοπείσης κατόπιν κυθηραϊκῆς ἐφημερίδος τὴν ὁποίαν ἄνθρωποι τῆς Χώρας καὶ ἐπιστήμονες, κ. Στάη, παντοειδῶς καὶ ποικιλοτρόπως ἐνίσχυσαν. Εἰς τὴν χυδαίαν αὐτὴν ἐπίθεσιν ἥτις τόσας ὑπὲρ ἡμῶν προεκάλεσε συμπαθείας καὶ τόσην ἀγανάκτησιν ἤγειρε μεταξὺ τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ, ἀντετάξαμεν ἐπὶ πολὺν χρόνον σιγὴν καὶ περιφρόνησιν. Ἡ ἐφημερὶς ὅμως αὐτὴ ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου της φύλλου ἠσχολήθη δι' ὕβρεων, εἰρωνειῶν, συκοφαντιῶν καὶ παντὸς εἴδους αἰσχροτήτων ἀνταξίων τοῦ ἐκδότου της ἐναντίον μας, ἐξηκολούθησε τὴν τακτικήν της.

Ὁ τιτλοφορούμενος καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων καὶ πρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Χώρας κ. Σπυρίδων Στάθης τὸν ὁποῖον σεμνυνομένη ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἀπεκάλει συνεργάτην της, καὶ ὁ ἴδιος δὲ ἐθεώρει τοῦτο τιμήν του, εἰς μικρά του ἀρθρίδια δὲν ἀφῆκε ἀνύβριστον κάθε τιμίαν ἐνέργειάν μας καὶ κάθε μας εἰλικρινῆ προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς κυθηραϊκῆς κοινωνίας. Δημοσιευθεῖσα εἰκὼν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας τῆς μεγάλης εὐεργέτιδος κυθηρίας Ἑλένης Νικήτα Τζάννε ἱδρυτρίας τοῦ μεγάλου Ζαννείου Ὀρφανοτροφείου Πειραιῶς, ἐχαρακτηρίσθη ὡς μαυροπρόσωπη καὶ ἀσχημομοῦρα ἀτσιγγάνα. Κάθε μας σχόλιον διὰ τὰ φλέγοντα κυθηραϊκὰ ζητήματα ἠκολούθουν ὕβρεις καὶ μόνον ὕβρεις ἐκ μέρους τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος, ὁ δὲ τέως πληρεξούσιος τῆς νήσου μας κ. Π. Τσιτσίλιας ἐγένετο καὶ αὐτὸς ἀντικείμενον δεινῶν ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν.

Ὁ ἐν λόγῳ καθηγητὴς καὶ πρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Χώρας εἰς μακροσκελῆ ἄρθρα τὰ ὁποῖα ἔθετεν ἄλλους καὶ τὰ ὑπέγραφον, μὲ φρασεολογίαν ἀνάρμοστον εἰς ἐπιστήμονα, διεξῆγε προσωπικὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κ. Τσιτσίλια διότι ἡ ἐφημερίς μας τῆς ὁποίας ὁ κ. Τσιτσίλιας τυγχάνει συνεργάτης καὶ φίλος καὶ ὑποστηρικτὴς πολύτιμος, ἐσχολίασεν ἐνεργείας τινὰς τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» καὶ ἔγραψεν ἀληθείας μεγάλας καὶ γνωστάς. Διότι ἀλήθεια κ. Στάη εἶνε, διὰ νὰ μὴ ὁμιλήσωμεν λεπτομερέστερον, ὅτι τὸ τελωνεῖον Καψαλίου ὑπεβιβάσθη διότι οἱ ἔμποροι Χώρας ἐφρόντιζον περισσότερον διὰ τὸ ἐμπορικὸν καὶ ἀτομικὸν συμφέρον των παρὰ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Τελωνείου.

Ἡ ἐφημερίς μας ἔχουσα πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ τοῦ τύπου καὶ προστατεύουσα τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν ἀπὸ τὰς ὑπερβασίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, κατηγόρησε δικαστικὸν τῆς νήσου ὄργανον ἐπὶ ἐκβιασμῷ κατοίκων τινῶν, καὶ ἐδημοσίευσε γεγονότα ἐπιμαρτυροῦντα τὸ γεγονὸς τοῦτο, καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Χώρας ἀνέλαβον τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ δι' ὕβρεων καὶ μόνον ὕβρεων ἐναντίον μας.

Τί λοιπὸν τὸ παράδοξον ἐὰν ἡ ἐφημερίς μας ἀμυνομένη, ἠναγκάσθη, ἐξερχομένη κατά τι τῆς τακτικῆς της, νὰ μεταχειρισθῇ αὐστηροτέραν γλῶσσαν διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς νηπιώδη κατάστασιν ἐκμεταλλεύσιμον, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ σβύσῃ ἡ φωνή του τῆς ὁποίας ἡ ἐφημερίς μας εἶνε ἡ πιστοτέρα ἀπήχησις. Ἐὰν ἡ ἄμυνά μας αὐτὴ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου δύναται νὰ ὀνομασθῇ προσπάθεια πρὸς ἔμπνευσιν μίσους ἐναντίον τῆς Χώρας, ὡς λέγει ὁ κ. Στάης, ἂς κρίνῃ ὁ κυθηραϊκὸς λαός. Γνωρίζει ἄλλως τε καλὰ ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς τὴν Χώραν καὶ τοὺς ἀνθρώπους της καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡμῶν διὰ νὰ τοὺς μάθῃ.

Τὸ ὅτι ἡ Χώρα ἔχει περισσοτέρους ἐπιστήμονας ἀπὸ τὴν λοιπὴν νῆσον, καὶ ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους εἶνε ἀληθές.

Εἶνε ὅμως ἐξ' ἴσου ἀληθὲς ὅτι, ὅπως καὶ διὰ κάθε πρᾶγμα συμβαίνει, ἡ ἀξία μιᾶς κοινωνίας δὲν χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ *ποσὸν* τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν ἄλλων παραγόντων της, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ *ποιὸν* αὐτῶν. Ἀπτὰς δὲ ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ παρέσχεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων καὶ πρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου ὅστις ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του αὐτὴν ἀντιπροσωπεύει καὶ *ολόκληρον* τὴν Χώραν.

Δὲν προκαλοῦμεν λοιπὸν ἡμεῖς μῖσος κατὰ τῆς Πρωτευούσης μας. Ἁπλούστατα προφυλάττωμεν ἀπὸ αὐτὴν τοὺς συμπολίτας μας, διότι ὅπως μᾶς ἔκαμεν ὁ καθηγητὴς κ. πρόεδρος νὰ πιστεύωμεν, ***ἀπὸ τὴν Χώραν οὐδὲν ἀληθινὸν Φῶς δύναται νὰ προέλθῃ, παρὰ μόνον ἰδιοτέλεια καὶ ἐκμετάλλευσις τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ.*** Τὸ μῖσος καὶ τὴν περιφρόνησιν δὲν τὴν προκαλοῦν οἱ λόγοι ἀλλὰ αἱ πράξεις καὶ μόνον αἱ πράξεις εἴτε ἀτόμων εἴτε λαῶν.

Καὶ αὐτὰ μὲν διὰ τὴν Χώραν καὶ τοὺς ἀνθρώπους της. Ὅσον διὰ τὸν λεμβοῦχον Βέζον νομίζομεν ὅτι καὶ δι' αὐτὸν εἶνε ἀτυχὴς ἡ γενομένη ὑπεράσπισις. Τί ἔχει νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπερίμενεν οὗτος νὰ τοῦ ζητήσουν τὸ δέμα οἱ ἐνδιαφερόμενοι; Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἦσαν οἱ συνδρομηταί μας Κυθήρων οἵτινες ἠγνόουν, ὅπως καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ ἐφημερίς μας κατεκρατεῖτο ἐν Καψαλίῳ. Ὁ λεμβοῦχος αὐτὸς μίαν εἶχε ὑποχρέωσιν ἀφοῦ παρέλαβε τὸ δέμα. Νὰ τὸ παραδώσῃ ἀμέσως εἰς τὸ ταχυδρομεῖον Χώρας εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπέχον τοῦ Καψαλίου, καὶ νὰ μᾶς ζητήσῃ οἱανδήποτε ἀμοιβὴν διὰ τοῦτο ἤθελεν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς θὰ τοῦ ἠρνεῖτο, καὶ ὄχι νὰ κρατήσῃ τὸ δέμα ἐν γνώσει ὅτι περιεῖχε τὴν ἐφημερίδα μας ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἑβδομάδας! Αὐτὰ εἶνε στοιχειώδη πράγματα τὰ ὁποῖα οἱ χωραῖτες οἱ ἔχοντες περισσοτέραν ἀνατροφὴν καὶ ἀνάπτυξιν ἀπὸ τοὺς χωρικούς μας, ὡς λέγει ὁ κ. Στάης, θὰ ἔπρεπε νὰ τὰ γνωρίζουν, συνεπῶς δὲ καὶ ὁ λεμβοῦχος Βέζος ἀπὸ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἐζήτησε δωρεὰν ἐξυπηρέτησιν ἀλλὰ μόνον στοιχειώδη κοινωνικὴν ἀνατροφὴν καὶ συμπεριφοράν.

Ὅσον διὰ τὰς φιλοσοφικὰς ἀπόψεις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Στάη, ὅτι πρέπει νὰ φροντίζωμεν νὰ κάνωμεν τὸ καλὸν καὶ ὅτι ἡ διχόνοια καὶ αἱ μικροφιλοτιμίαι μόνον εἰς μαρασμὸν ὁδηγοῦν, ἤμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι. Διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου μας φροντίζομεν καὶ ἡμεῖς. Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅμως ποτὲ εἰς οὐδένα ἀπολύτως κύριον εἰς οἱανδήποτε ἐπιστημονικὴν ἢ κοινωνικὴν κλίμακα καὶ ἂν ἀνήκῃ οὗτος νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ τοῦ φεισθῶμεν, ὅταν ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα διαγράφει ὁ τίμιος καὶ καλῶς ἐννοούμενος δημοσιογραφικὸς ἀγών.

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

ΠΛΟΥΤΟΣ-ΤΡΟΦΗ-ΥΓΕΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ σχαδὼν (σκώληξ) ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ ὠάριον δὲν ἔχει πόδας καὶ μένει πλαγιασμένος εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κελλίου, τυλιγμένος ὡς δακτυλίδιον ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην ἐκ τοῦ πολτοῦ, τὸν ὁποῖον αἱ τρέφουσαι αὐτὸν μέλισσαι προσφέρουσιν εἰς αὐτὸν ὡς τροφήν. Ὁ πολτὸς οὗτος λευκωματώδους φύσεως παρασκευάζεται ἀπὸ τὰς νέας ἐργάτιδας πιστεύουν ὅτι οἱ ἀνώτεροι τραχηλικοὶ ἀδένες ἐνεργοῦν ἰσχυρῶς εἰς τὴν κατεργασίαν ταύτην τοῦ πολτοῦ. Οἱ σκώληκες οἱ προωρισμένοι νὰ γίνουν βασίλισσαι λαμβάνουν τὴν τροφὴν ταύτην εἰς μεγαλυτέραν ποσότητα καὶ περισσότερον ἐπιμεμελημένην, ὡς προείπομεν, παρὰ οἱ ἄλλοι καὶ δὲν λαμβάνουν ἄλλην τροφὴν ἐκτὸς αὐτῆς.

Ἀπ' ἐναντίας οἱ σκώληκες τῶν ἐργατίδων καὶ οἱ τῶν ἀρρένων μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν δὲν φιλοδωροῦνται πλέον μὲ τὴν θρεπτικωτάτην ταύτην τροφὴν καὶ λαμβάνουσι μῖγμά τι ὕδατος, μέλιτος καὶ γύρεως.

Οἱ σκώληκες αὐξάνουσι ταχέως, στρέφονται μετ' ὀλίγον περὶ ἑαυτοὺς σπειροειδῶς καὶ ἐπὶ τέλους γεμίζουν ὅλον σχεδὸν τὸ κελλίον. Τοῦτο γίνεται τὴν πέμπτην ἡμέραν διὰ τὰς ἐργάτιδας καὶ τὰς βασιλίσσας, τὴν ἕκτην ἡμέραν διὰ τοὺς κηφῆνας (ἄρρενας). Τότε αἱ μέλισσαι καλύπτουν τὰ κελλία ταῦτα διὰ τινος καλύμματος, ἔχοντος χρῶμα φαιὸν καὶ κατασκευασμένου ἐκ κηροῦ καὶ γύρεως. Τὸ κάλυμμα τοῦτο εἶναι ὀλίγον μὲν κυρτὸν διὰ τὰς ἐργάτιδας, περισσότερον δὲ διὰ τοὺς ἄρρενας.

Ὁ οὕτω κλεισθεὶς σκώληξ κλώθει βομβύκιον (κουκούλιον) ἐκ λεπτοτάτης μετάξης, ἐντὸς τοῦ ὁποίου λαμβάνει εὐθὺς σχῆμα καὶ μεταμορφοῦται εἰς πεταλοῦδαν (χρυσαλλίδα). Ἡ ἐργασία αὐτὴ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας διὰ τὸν ἄρενα, δύο ἡμέρας διὰ τὴν ἐργάτιδα καὶ μίαν ἡμέραν διὰ τὴν βασίλισσαν· ἄλλως τε τὸ κάλυμμα τῆς τελευταίας ταύτης δὲν εἶναι πλῆρες καὶ σκεπάζει μόνον τὴν κεφαλήν, τὸν θώρακα καὶ τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς κοιλίας.

Αἱ χρυσαλλίδες οὐδεμίαν τροφὴν λαμβάνουσι καὶ ζῶσιν ἐν πλήρει ἀναπαύσει. Τὸ λευκὸν καὶ τρυφερὸν ἀκόμη σῶμά των δεικνύει τὰ μέρη, ἅτινα ἀναπτύσσονται διὰ νὰ σχηματίσουν τοὺς πόδας, τὰς κεραίας, τὴν γλῶσσαν κτλ.

Ἐπὶ τέλους τὸ ἔντομον ἐντελῶς σχηματισθὲν σχίζει τὸ κέλυφός του, τρώγει τὸν κηρὸν τοῦ καλύμματος τοῦ κλείοντος τὴν φυλακήν του καὶ ἐξέρχεται ἐντελῶς ἀπὸ τὴν κοιτίδα.

Εὐθὺς ὡς ψυχθῇ ἡ θερμοκρασία, ἡ ὠοτοκία βραδύνεται κατ' ἀρχάς, ἔπειτα παύει ἐντελῶς. καὶ τόσον ταχύτερον παύει ὅσον ὁ καιρὸς γίνεται πρωϊμώτερον ψυχρός, ὅσον ἡ ἐποχὴ ἦτο πτωχοτέρα εἰς μέλι, καὶ ὅσον πλειότερον γραῖαι εἶναι αἱ βασίλισσαι. Ἐν Γαλλίᾳ δὲν ὑπάρχει ὠοτοκία περὶ τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ δὲν ὑπάρχει γόνος περὶ τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐποχὴ ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ὠοτοκίας εἰς τὸν μῆνα τοῦτον, καὶ ὁ Layens ἔδειξεν, ὅτι αὐτὴ ἐπιβραδύνεται διαρκῶς, καίτοι ὑπάρχουν ὄψιμα μελιτοέκκριματα ἢ ἡ τεχνητὴ διατροφή. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὠοτοκίας ταύτης ὑπάρχει κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐλάττωσίς τις φυσικὴ καὶ κανονική, διότι αἱ βασίλισσαι θέλουν νὰ ἀναπαυθοῦν, οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ἐξωτερικαὶ περιστάσεις. Ἐννοεῖ τις ἐκ τούτου, ὅτι εἶναι τελείως ἀνωφελὲς νὰ ἐφαρμόσωμεν, ὡς συμβουλεύουσί τινες, ἐρεθιστικὴν διατροφὴν κατὰ τὰ φθινόπωρον ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καταστήσωμεν δυνατώτερα μελίσσια διὰ τὸν χειμῶνα.

Κατὰ τὸν Devanchelle, ἂν ἡ ἀνατροφὴ τοῦ γόνου παύει κατὰ τὴν δευτέραν ἀνθοφορίαν, τοῦτο δὲν συμβαίνει πάντοτε ἐπειδὴ ἡ βασίλισσα σταματᾷ τὴν ὠοτοκίαν της ἀλλὰ διότι αἱ ἐργάτιδες προβλέπουσαι τὸν χειμῶνα παύουν τὴν ἀνατροφὴν καὶ καταστρέφουν τὰ γεννηθέντα ὠάρια.

Συμβαίνει κάποτε νὰ ἀρχίζῃ ἡ γέννα ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος κατὰ τὰ δριμύτατα ψύχη εἰς τὸ κέντρον τοῦ σωροῦ τῶν μελισσῶν διότι εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἶναι ἀναγκασμέναι αἱ μέλισσαι νὰ ὑψώσουν πολὺ τὴν θερμοκρασίαν· διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀρχίζει πολλάκις ἡ γέννα ταχύτερον εἰς τὰ ἀδύνατα μελλίσσια.

Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ Sylviac, ἐφ' ὅσον ἡ κυψέλη δὲν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σταθερὰν ἐσωτερικὴν θερμοκρασίαν 20ο Κ, ἡ ὠοτοκία εἰς μεγάλην κλίμακα δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ· ἄλλως τε, ἡ καταλληλοτάτη θερμοκρασία διὰ τὴν ὠοτοκίαν κυμαίνεται ἀπὸ 27ο ἕως 39ο ἀναλόγως δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐντάσεως ταύτης καὶ τῆς ἐξωτερικῆς θερμοκρασίας· καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς μεγάλης δραστηριότητος ἡ θερμοκρασία ἡ μεταξὺ τῶν κηρηθρῶν τῶν διαστημάτων τῶν κατεχομένων ὑπὸ τοῦ γόνου, ἢ ὑπὸ μελισσῶν εἶναι πάντοτε ἀπὸ 34ο ἕως 35ο τοὐλάχιστον. Ὅταν ἡ ζωηρότης ἀρχίσῃ νὰ ἐπιβραδύνεται:—ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου ἡ θερμοκρασία χαμηλώνει καὶ διὰ τὴν διάρκειαν ὅλου τοῦ μελισσοκομικοῦ ἔτους, αἱ διακυμάνσεις τῆς θερμότητος διὰ τὴν φωλεὰν τοῦ γόνου περιλαμβάνονται μεταξὺ 18ο καὶ 40ο. Ἡ θερμοκρασία ἥτις ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐκκόλαψιν τῶν σκωλήκων εἶναι 27ο.

Ἐκ τῶν προηγουμένων συμπεραίνομεν ὅτι ὁ μελισσοκόμος ἐξ ἔχων κυψέλας νέου συστήματος δὲν πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ ἐξάγῃ τὰ τελάρα ἀπὸ τὴν κυψέλην.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰς Δραχμάς :

Ἐν ὄψει	πρὸς 4 ο)ο	Ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μηνῶν	πρὸς 4 1)2 ο)ο
Μὲ 15θήμερον προειδοποίησιν . . .	» 4 1)4 ο)ο	» » 1 ἔτους	» 4 3)4 ο)ο
		» » 2 ἐτῶν	» 5 1)4 ο)ο
Ταμιευτήριον		» » 4 ἐτῶν	» 5 3)4 ο)ο
		» » 5 ἐτῶν	» 6 ο)ο
Μέχρι Δραχ. 30.000 .	» 5 ο)ο	» » 10 ἐτῶν	» 7 ο)ο

Εἰς Συνάλλαγμα ἐπὶ :

Λονδίνου ἐν ὄψει	πρὸς 4 1)2 ο)ο	*Ν. Ὑόρκης* ἐν ὄψει	πρὸς 4 ο)ο
ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μηνῶν	» 5 ο)ο	*Ἰταλίας* » »	» 4 1)2 ο)ο
Παρισίων ἐν ὄψει	» 4 ο)ο	*Βελγίου* » »	» 4 ο)ο
ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μηνῶν	» 4 1)2 ο)ο	*Ἑλβετίας* » »	» 1 1)2 ο)ο
» » 1 ἔτους	» 4 3)4 ο)ο		
» » 2 ἐτῶν	» 5 ο)ο		

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

ΚΥΘΗΡΑ-ΑΜΕΡΙΚΗ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ & ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ & ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ ἀνωτέρω γραφεῖον ἱδρυθὲν πρὸ εἰκοσαετίας καὶ διευθυνόμενον εὐδοκίμως ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Τ. Κουρμουλῆ, παρέχει σαφεῖς, χρησίμους, καὶ ἀσφαλεῖς πληροφορίας εἰς πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ταξειδεύσωσι δι' Εὐρώπην ἢ δι' Ἀμερικήν.

Γράψατε ἢ τηλεφωνήσατε ὡς ἑξῆς:

Nick. T. Kurmulis 225—W. 34 St.

Τηλέφ. Pensylvania 2400—New York

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ ἐν Κουΐσλαν τῆς Αὐστραλίας ἐγκατεστημένος κ. Μηνᾶς Λεβούνης καὶ ἡ δεσποινὶς Καλλιόπη Λεονταράκη ἠρραβωνίσθησαν.

* * *

Ὁ ἐν Αὐστραλίᾳ ἐγκατεστημένος κ. Σπυρίδων Κασιμάτης καὶ ἡ δεσποινὶς Σταυρούλα Κορωναίου ἠρραβωνίσθησαν.

* * *

Ὁ κ. Γεώργιος Παπανικολάου καὶ ἡ δεσποινὶς Μαριγὼ Μαυρομμάτη ἐτέλεσαν ἐν Αὐστραλίᾳ τοὺς ἀρραβῶνάς των.

* * *

Ὁ κ. Σπῦρος Ἰαν. Κασιμάτης καὶ ἡ δεσποινὶς Παναγιωτίτσα Ἀθανασίου Μεγαλονόμου ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ὁ κ. Νῖκος Γαβρίλης καὶ ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Θεοδ. Παναρέτου ἐτέλεσαν εἰς Πόρτον τῆς Ἀμερικῆς τοὺς γάμους των.

* * *

Ὁ κ. Νικόλαος Γ. Στρατηγὸς καὶ ἡ δεσποινὶς Εἰρήνη Ψαρροῦ ἐτέλεσαν εἰς Μυλοπόταμον τοὺς γάμους των.

* * *

Ὁ κ. Γεώργιος Μουλὸς καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρία Ἀποστολίδου ἐτέλεσαν ἐν Αὐστραλίᾳ τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Δημ. Κονιάς.

* * *

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Ζαγλανίκης καὶ ἡ δεσποινὶς Γεωργία Γεραπίτου ἐτέλεσαν ἐν Αὐστραλίᾳ τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Π. Μυλονόπουλος.

* * *

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Δ. Λιανὸς καὶ ἡ δεσποινὶς Φρόσω Καλοπαίδη ἐτέλεσαν ἐν Αὐστραλίᾳ τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Θεόδωρος Χριστιάνος.

* * *

Ὁ κ. Αὐγουστῆς Στέφας καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρία Νικολάου Ἱερέως Κασιμάτη ἐτέλεσαν ἐν Ἀθήναις τοὺς γάμους των.

* * *

Ὁ κ. Παῦλος Πασύρης καὶ ἡ δεσποινὶς Σταθοῦλα Κοσμᾶ Νενὲ ἐτέλεσαν ἐν Ποταμῷ τοὺς γάμους των.

Γεννήσεις

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Δημ. Μπλαβέρη ἔτεκεν εἰς Ἀρωνιάδικα αἰσίως θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Θεοδ. Γ. Ταμπάκη ἔτεκεν ἐν Μυλοποτάμῳ αἰσίως ἄρρεν.

* * *

Ἡ Κυρία Σαπφὼ σύζυγος τοῦ κ. Σπυρ. Καλλιγέρη ἔτεκεν ἐν Κυθήροις αἰσίως ἄρρεν.

* * *

Ἡ κυρία Μαρία σύζυγος τοῦ κ. Διονυσίου Βαγγῆ ἔτεκεν ἐν Ἀθήναις αἰσίως ἄρρεν.

* * *

Ἡ κυρία Ἑλένη σύζυγος τοῦ κ. Θ. Ταμβάκη ἔτεκεν αἰσίως εἰς Ἀραίους ἄρρεν.

* * *

Ἡ κυρία Χρυσάνθη σύζυγος τοῦ κ. Γεωργίου Φριλίγκου ἔτεκεν ἐν Αὐστραλίᾳ αἰσίως ἄρρεν.

* * *

Ἡ κυρία Εὐαγγελία σύζυγος τοῦ κ. Σπυρίδωνος Κορωναίου ἔτεκεν ἐν Αὐστραλίᾳ αἰσίως ἄρρεν.

* * *

Ἡ κυρία Θεοδώρα Βρετοῦ Μαργέτη ἔτεκεν ἐν Αὐστραλίᾳ αἰσίως ἄρρεν.

* * *

Ἡ Σύζυγος τοῦ κ. Σπυρ. Σεμιτεκόλου ἔτεκεν αἰσίως ἐν Λειβαδίῳ θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Γεωργίου Ἰωαν. Μεγαλονόμου ἔτεκεν αἰσίως θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ν. Τζάννε ἔτεκεν αἰσίως εἰς Λειβάδιον θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Στεφάνου Α. Σαμίου ἔτεκεν αἰσίως θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Ἀντωνίου Ἰων. Κασιμάτη ἔτεκεν αἰσίως ἐν Κυθήροις θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Γεωργίου Ι. Στρατηγοῦ ἔτεκεν ἐν Μυλοποτάμῳ αἰσίως ἄρρεν.

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Παναγ. Καψάνης ἀνεδέξατο ἐν Πειραιεῖ ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Παναγ. Φάρου ὀνομάσας αὐτὸ Χρῖστον.

* * *

Ὁ κ. Ἱερώνυμος Στάης δικηγόρος ἀνεδέξατο ἐν Κυθήροις ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Παναγ. Κ. Μεγαλονομου ὀνομάσας αὐτὸ Κοσμᾶν.

* * *

Ὁ ἐν Αὐστραλίᾳ κ. Ἐμμ. Ἀρώνης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ ἐκεῖ κ. Ν. Ἀρώνη ὀνομάσας αὐτὸν Θεόδωρον.

* * *

Ὁ κ. Παναγ. Ἀρώνης ἢ Μπέης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας εἰς τὸ ἐν Μασσαχουσέτῃ τῆς Ἀμερικῆς Νιοὺ Μπέτφορ, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Τριάρχη ὀνομάσας αὐτὸ Ἰωάννην.

* * *

Ὁ κ. Θωμᾶς Χατζηαβραὰμ ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας εἰς τὸ Νιοὺ Μπέτφορ Μας τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Ἐμμαν. Ι. Τριφύλλη ὀνομάσας αὐτὸ Μαρίαν.

* * *

Ὁ κ. Ντῖνος Στρατηγίου ἀνεδέξατο ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Παναγιώτη Στρατηγίου ὀνομάσας αὐτὸ Μιχαήλ.

* * *

Ἡ Κυρία Μαριγὼ Παναγ. Γ. Σουρῆ ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐν Πειραιεῖ τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Παναγ. Ἰωάν. Σουρῆ ὀνομάσασα αὐτὸ Ἰωάννα.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν ἐν Μυλοποτάμῳ εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ὁ συμπολίτης Γεώργιος Ζερβός.

* * *

Ἀπεβίωσεν ἐν Ποταμῷ ὁ ἱεροψάλτης Εὐαγγελινὸς Ἀργύρης.

* * *

Ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ ἐνάρετος Δέσποινα ἡ Μαργαρίτα Τσικλέα.

* * *

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀρωνιάδικα ἡ σύζυγος τοῦ κ. Γεωργίου Μαργέτη.

* * *

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἰσμαϊλίᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῶν τέκνων της, εἰς ἡλικίαν 96 ἐτῶν ἡ σεβαστὴ δέσποινα Σοφία Κυπριωτάκη ἐξ Ἀντικυθήρων.

* * *

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ὁ συμπολίτης Πέτρος Ι. Μαρσέλλος θεῖος τοῦ ἐκ τῶν ὁπλαρχηγῶν Ἀθηνῶν κ. Δημ. Μαρσέλλου.

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ετησία ..... Δρ. 30
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » Λίρας Άγγλ. 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολλάρια .. 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΑΣ

Μετά το πρώτον κλάδευμα και κατόπιν της βοηθείας, την οποίαν εδώκαμεν εις τα δενδρύλλια διά του σκαψίματος του εδάφους και διά των λιπάνσεων, κατά το έβδομον έτος από της φυτεύσεώς των εις την οριστικήν των θέσιν τα δενδρύλλια παρουσιάζουσι θαυμασίαν όψιν, τότε δε είνε η κατάλληλος εποχή, όπως δώσωμεν εις αυτά το οριστικόν των σχήμα.

Πριν όμως κάμωμεν τούτο παρατηρούμεν κάτωθεν και πέριξ το δένδρον, διά να ίδωμεν αν υπάρχει κανείς κλάδος μακρότερος των άλλων. Του κλάδου τούτου αποκόπτομεν την κορυφήν ούτως ώστε να έχη το αυτό μήκος με όλους τους άλλους κλάδους, ότε το δένδρον παρουσιάζει σχήμα στρογγύλον. Πλην τούτου κόπτομεν και τους δευτερεύοντας εκείνους κλαδίσκους, οι οποίοι διευθύνονται πολύ προς τα κάτω ή προς το εσωτερικόν, καθώς και εκ των πλαγίων εκείνους, όσοι εμπλέκονται. Με ολίγας λέξεις, διά του κλαδεύματος τούτου δίδομεν εις την κόμην σχήμα κυπέλλου (ποτηρίου), το οποίον δεν πρέπει να είνε πυκνόν εις το εσωτερικόν, διά να κυκλοφορή ο αήρ και εισέρχονται ελευθέρως αι ακτίνες του ηλίου. Ο επιτήδειος κλαδευτής δεν αφίνει να περιπλέκονται μεταξύ των οι κλάδοι, να σκιάζωνται μεταξύ των, να προεκτείνωνται πολύ οι οριζόντιοι κλάδοι και προς τούτο αποκόπτει τας κορυφάς των, διά να χονδρύνουν οι κλάδοι πριν αρχίσωσι να καρποφορώσι. Τέλος εμποδίζει κλάδους τινάς από το να υψώνωνται πολύ, αποκόπτων αυτούς εν μέρει.

Συγχρόνως με την ανωτέρω εργασίαν ή ολίγον ύστερον αλλάσσομεν τους στύλους των δένδρων, επειδή δεν είναι πλέον ικανοί να υποστηρίξωσιν αυτά, καθόσον η κόμη των αυξηθείσα παρουσιάζει μεγαλυτέραν αντίστασιν εις τον αέρα. Αντί ενός στύλου δυνάμεθα να θέσωμεν τρεις δι' έκαστον δένδρον περιτυλίσσοντες αυτούς με ολίγον άχυρον εις το μέρος εκείνο, όπου εγγίζουν τον κορμόν, διά να μη πληγώνωνται τα δένδρα. Εάν έχωμεν τρεις στύλους, το δένδρον δεν λυγίζεται πολύ, οθενδήποτε και αν φυσά ο άνεμος.

Από της φυτεύσεως των δενδρυλλίων εις την οριστικήν των θέσιν καλλιεργούμεν τον αγρόν. Η καλλιέργεια συνίσταται εις το να λιπαίνωμεν απ' ολίγον και κατ' έτος τον αγρόν να τον οργώνωμεν τρεις φοράς το έτος και να σβαρνίζωμεν αυτόν. Το πρώτον όργωμα γίνεται τον Φεβρουάριον, το δεύτερον τον Απρίλιον και το τρίτον τον Σεπτέμβριον πριν ο καρπός ωριμάση.

Το πρώτον όργωμα γίνεται βαθύ, αλλ' ανάλογον πάντοτε προς το βάθος των ριζών της ελαίας (0,20—0,25 μ.), τα δε δύο επόμενα γίνονται πλέον ρηχά (0,10—0,15 μ.), διότι είναι μάλλον σκαλίσματα. Τα οργώματα είναι αναγκαιότατα διά την ζωήν και καρποφορίαν του δένδρου, διότι αερίζουν το έδαφος και καταστρέφουν τα ζιζάνια, τα οποία συνήθως φιλοξενούσιν αυγά βλαπτικών εντόμων.

Το έδαφος πρέπει να είναι πάντοτε καθαρόν και να καλλιεργήται.

Μετά το όργωμα του Σεπτεμβρίου κάμνομεν πέριξ του δένδρου τοιχίσκον από χώμα ούτως ώστε να γείνη εν μικρόν αλώνιον το οποίον από το υψηλότερον μέρος αφίνομεν ανοικτόν, διά να εισέρχωνται και μένουν εντός αυτού τα ύδατα των φθινοπωρινών βροχών.

Εάν εις το μέρος, όπου καλλιεργούμεν ελαίας, γίνωνται παγετοί, τότε παραχώνομεν προ των παγετών τας ρίζας της ελαίας, διά να προφυλάξωμεν αυτάς από το ψύχος. Εάν, τουναντίον, δεν συμβαίνουν παγετοί, παραχώνομεν τας ελαίας εν καιρώ του οργώματος ή σκαλίσματος του Απριλίου, διά να προφυλάξωμεν τα δένδρα από την ξηρασίαν του θέρους. Το παράχωμα τούτο καταστρέφομεν, όταν θα οργώσωμεν κατά τον Σεπτέμβριον.

Εις τα πολύ κεκλιμένα ή πετρώδη εδάφη η καλλιέργεια του ελαιώνος γίνεται δι' αξίνης ως η της αμπέλου.

Το κλάδευμα είνε μία εκ των σπουδαιοτέρων εργασιών εις την καλλιέργειαν των καρποφόρων εν γένει δένδρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Το κλάδευμα της ελαίας.

Διά του κλαδεύματος δυνάμεθα να ρυθμίσωμεν την καρποφορίαν ενός δένδρου και παρατείνωμεν την νεότητά του, όταν το κλάδευμα ενεργήται κατά τρόπον επιστημονικόν. Εν εναντία περιπτώσει το δένδρον γηράσκει ταχύτερον και η καρποφορία γίνεται άτακτος. Ιδού διατί επιβάλλεται εις τον κλαδευτήν να γνωρίζη ολίγην βοτανικήν και ιδία το μέρος, το οποίον αποβλέπει την διατροφήν των φυτών.

Επίσης πρέπει να ήξεύρη και τας ιδιότητας εκάστου οπωροφόρου δένδρου, το οποίον πρόκειται να κλαδευθή. Και επειδή ενταύθα θα πραγματευθώμεν περί ελαίας, πρέπει να ειξεύρη ότι αύτη καρποφορεί, ως θα ίδωμεν κατωτέρω, εις διετή κλαδίσκον, ενώ άλλα καρποφόρα δένδρα δεν ακολουθούν τον κανόνα τούτον.

Προκειμένου περί κλαδεύματος της ελαίας, ας αναφέρωμεν το έξης ιταλικόν ρητόν: ***"Όστις καλλιεργεί τας ελαίας του ζητεί καρπόν, όστις λιπαίνει αυτάς απολαμβάνει τον καρπόν, και όστις τας κλαδεύει εξαναγκάζει τον καρπόν.***

Μ' όλα ταύτα, εάν το κλάδευμα της ελαίας δεν γείνη συμφώνως προς υποδείξεις της επιστήμης και της πείρας, αντί να εξαναγκάσωμεν την ελαίαν προς καρποφορίαν, διαθέτομεν τουναντίον αυτήν εις παραγωγήν κλάδων και φύλλων.

Διά του κλαδεύματος δυνάμεθα να δώσωμεν εις την ελαίαν τα έξης σχήματα: α') Ελεύθερον' β') Πυραμιδοειδές' γ') Κυπελλοειδές, και δ') Σφαιρικόν. (Ακολουθεί)

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΜΟΝΟΦΘΑΛΜΗ ΔΟΥΛΑ

Βλέπετε τα δύο εκείνα σπητάκια του χωριού; Πώς αστράπτουν τα παράθυρά των και πώς τα κλήματα σκαλώνουν μέχρι της στέγης των!

Πρό ενός έτους το ένα απ' αυτά ήτο ακάθαρτο και φτωχικό, ή δε οικοδέσποινά του ήτο όσον ημπορήτε να φαντασθήτε βρωμερή.

Μίαν ημέραν εστέκετο εις το κατώφλι της θύρας, με σταυρωμένα τα χέργια της βαθυά συλλογισμένη, μολονότι αν παρατηρούσε κανείς το πρόσωπό της θα υπέθετεν ότι εις τίποτε άλλο δεν επρόσεχε παρά εις το πέταγμα των χελιδονιών.

Το φόρεμά της ήτο παληό και σχισμένο, τα παπούτσια της χωρίς κατήματα. Η μικρή κουρτίνα του παραθυριού της πού άλλοτε ήτο καινούργια και λευκή είχε μιά μεγάλη τρύπα στή μέση, και αυτή δε ακόμη η ίδια η νοικοκυρά εφαίνετο πτωχή και καταφρονεμένη.

Ενώ εστέκετο έτσι αφηρημένη, ακούει έξαφνα ένα ελαφρό θόρυβο σαν να έρραπτε κανείς. Σκύβει και βλέπει τον μπαλωματή του χωριού, ο οποίος καθισμένος κοντά στον τοίχο επιδιώρθωνε ένα παληό παπούτσι.

— Καλημέρα κυρά, είπεν ο μπαλωματής. Τί ωραία ημέρα! Τί κυττάζετε με τόση προσοχή στο δρόμο;

— Κυττάζω το σπήτι της γειτόννισάς μου!

— Της γυναίκας του Σπύρου του κηπουρού, της Σπύραινας όπου λένε; Όμορφο σπήτι αλήθεια. Πώς δείχνει ευτυχία!

— Εκείνη ήταν πάντα τυχερή, είπεν η Ανθούλα, και ο άνδρας της φέρνεται πάντα με καλόν τρόπον.

— Πρώτα κι' αρχή, είπεν ο μπαλωματής, και οι δυό τους είνε καλό ανδρόγυνο. Σε παρακαλώ, κυρά, δουλειά δεν έχεις, δός μου το σουβλί μου' νάτο εκεί, κοντά στα πόδια σου.

— Έ, κ' έπειτα; είπεν η Ανθούλα, αφού έλαβε με αναστεναγμό το σουβλί, δεν λέγω πώς δεν είνε καλό ανδρόγυνο, αλλά ο δικός μου ο γάμος έβγηκε σε κακό, κι' εκείνης σε καλό. Ώστε κύτταξε πόσο ευτυχισμένη είνε. Όταν συλλογισθώ πώς παντρευθήκαμε την ίδια μέρα και πώς σήμερα δεν έχω τίποτε, κι' εκείνη έχει δυό γελάδες και πέντε γίδια...

— Και κάμποσο λινάρι πούκλωσε το χειμώνα, είπεν ο μπαλωματής, κ' ένα κυριακάτικο φόρεμα, πράσινο, καλλίτερο δεν ημπορεί να γίνη, και καθώς πού ξέρω, μιά ωραία μεταξωτή ποδιά, ένα γελέκο του ανδρός της, με τρεις σειρές κουμπιά από γυαλί γαλάζιο κ' ένα κομμάτι λαρδί στή γωνιά και ολάκεραις πλεξούδαις κρομμύδια.

— Ώ! είνε τυχερή γυναίκα! εφώναξεν η Ανθούλα.

— Ναί, εξηκολούθησεν ο μπαλωματής, κι' ένα δίσκο του γλυκού, πούνε ζωγραφισμένος ο Δανιήλ εις τον λάκκον των λεονταριών, κ' ένα παχουλάκι μικρό στην κούνια.

— Ώ! έσο γι' αυτό δεν της ζηλεύω τίποτε. Έχω ένα σωρό παιδιά.

— Και ο άνδρας σας, κυρά, δεν είνε στη δουλειά του;

— Όχι, στο καπηλειό.

— Μα πώς αυτό; εκείνος πρώτα δεν τόβαζε στο στόμα του. Μήπως και δεν ημπορεί να βρη δουλειά;

— Ο μάστοράς του τον έδιωξε, γιατί ήταν, λέγει κουρελιάρης.

— Τί μού λές; Ξυλουργός δεν ήταν; Λοιπόν όπου λές, καθώς σού λεγα, ο γείτονάς σας απ' αντίκρυ τραβά ζωή χαρισάμενη. Μα δεν μού φαίνεται παράξενο. Τα κάτω, κάτω, εγώ δεν αναχαιτεύομαι στα ξένα μυστικά. Ημπορούσα να σού πω... μα έχω δουλειά, και θα πηγαίνω.

— Ωσάν τι ημπορούσες να μού πής;

Ώ! πές το, σε παρακαλώ, πές μου γιατί δεν σού φαίνεται παράξενο πώς εκείνη περνά ευτυχισμένα;

— Καλά, είπεν ο μπαλωματής, δεν είνε δική μου δουλειά, ξεύρεις' μα καθώς σού έλεγα τώρα, δεν μού φαίνεται παράξενο να βλέπω ευτυχισμένους τους ανθρώπους οπού έχουν μία δούλα, και δούλα ακούραστη μάλιστα, πού πάντα τους βοηθάει.

— Δούλα! Η γειτόννισά μου έχει δούλα! Τότε δεν παραξενεύομαι πού βλέπω το σπήτι της θεοπάστρικο. Μα γώ δεν την είδα ποτέ αυτή τη δούλα. Θα έχης λάθος θαρρώ. Κι' έπειτα πώς μπορεί να την πληρώνη;

— Έχει μιά δούλα σού λέγω, μιά δούλα μ' ένα μάτι, μα μηνιάτικο δεν της δίνει, σ' αυτό είμαι βέβαιος... ...Καλό βράδυ, κυρά, πρεπει να πηγαίνω.

— Στάσου, στάσου μιά στιγμή. Πού την έχει τη δούλα;

— Ώ! δεν ξεύρω.

— Και τί της κάνει η δούλα;

— Τί της κάνει; Χίλιαις δουλιαίς.

Σ' αυτήν θαρρώ πώς χρωστά την ευτυχία της. Καθώς ήξεύρω γώ, ποτέ δεν βαρύνεται τη δουλειά, και έχει σε μεγάλη τάξη τα φορέματα του Σπύρου της Σπύραινας, και τα φορέματα του μωρού των.

— Παναγία μου! είπεν η Ανθούλα, είναι πολύ τυχερή γυναίκα, εγώ πάντα το έλεγα. Φροντίζει πολύ να μη μ' αφήση να ιδώ ποτέ τη δούλα της. Τί δούλα άρα γε να είναι, και πώς έμεινε μ' ένα μάτι;

— Είναι οικογενιακό της, είπεν ο μπαλωματής. Όλες έτσι είναι, ή κάθε μία μ' ένα μάτι, μα ένα μάτι πού αξίζει γιά δεκατέσσαρα, και η δούλα της Σπύραινας έχει τέσσαρες εξαδέλφαις στραβαίς, θεόστραβαις, όπου έρχονται και την βοήθουν καμμιά φορά. Εγώ πού σού μιλώ της είδα κυρά, κ' έτσι λοιπόν η Σπύραινα κερδίζει κάμποσα. Εκείναις δουλεύουν γι' αυτήν, και μ' όσα βγαίνει από την δουλειά των, αγοράζει όλα αυτά τα ωραία πράγματα.

— Και όσο συλλογίζομαι, είπεν η Ανθούλα, πώς δεν έχω ψυχή στον κόσμο να με βοηθήση σε τίποτε, μ' έρχεται να σκάσω! και με την ποδιάν της εσπόγγισε τα δάκρυά της.

Ο μπαλωματής την παρατηρούσεν ασκαρδαμυκτεί.

— Βέβαια, είπε είσαι αξιολύπητη, και αν δεν ήμουν τόσο βιαστικός....

— Ώ! λέγε μου, λέγε μου, σε παρακαλώ, ήθελα να μού πής πώς μπορείς να με βοηθήσης. Αν δεν έχω λάθος, αγαπάς πολύ της μυζήθραις και το ξυνόγαλο. Αν ήθελες τώρα να με βοηθήσης να είσαι βέβαιος πώς θάχης κάθε βράδυ τα ωραιότερα τυριά του κόσμου.

— Α! μα ξέρεις, σαν εμένα άνθρωπος είναι πολύ παράξενος στην καθαριότητα, κυρά, και το σπήτι σας δεν ημπορεί να πή κανείς πώς είναι καθαρό, και μη πρός κακοφανισμόν σου.

Η Ανθούλα έγινε κατακόκκινη.

— Τέλος πάντων, εξηκολούθησεν ο μπαλωματής, ίσως ημπορέσω να σού εύρω μιά δούλα με ένα μάτι, ωσάν της γειτόνισσας, μα πρέπει να γυρίσω πολλαίς ημέραις, και θυμήσου καλά, κυρά, πώς μου ταξες μυζήθραις.

— Ναί, και λίγο αφρόγαλο, επανέλαβεν η Ανθούλα, καταχαρούμενη.

Ο μπαλωματής έβαλε στην πέτσινη ποδιά του τα εργαλεία του και έφυγε.

Τέτοια χαρά ήσθάνθη η Ανθούλα ώστε όλη τη νύκτα δεν έκλεισε μάτι. Ο σύζυγός της μόλις εγνώρισε το σπήτι από την μεγάλη καθαριότητα. Τη νύκτα εκαθάρισε παντού η Ανθούλα.

Την άλλη μέρα από την αυγή εκάθησεν η Ανθούλα εις το παράθυρο, και παρατηρούσε εις το σπήτι της γειτόνισσας μήπως κατορθώση να ίδη τη μονόφθαλμη υπηρέτρια. Αλλά δεν είδε τίποτε, παρά μόνο τη γειτόννισά της, τη Σπύραινα, να κρατά το παιδί της εις τα γόνατά της και να εργάζεται.

Άρχισε πλήα ν' ανυπομονή, όταν έξαφνα ήκουσε τη φωνή του μπαλωματή, και έτρεξεν εις την πόρτα φωνάζουσα:

— Έμπα μέσα, σε παρακαλώ, και ιδές το σπήτι μου.

— Να σού πω την αλήθεια, είπεν ο μπαλωματής αφού έρριψε μιά ματιά γύρω του, έγινεν αγνώριστο. Τώρα ημπορεί ο ήλιος ν' αστράφτη μέσ' από τα παράθυρα.

— Αμ' η δούλα με το ένα μάτι; θα θυμάσαι πώς δεν ημπορώ να της δίνω μηνιάτικο. Εύρηκες καμμιά να θέλη να έλθη;

— Ώ! Την έφερα μαζή μου.

— Την έφερες μαζή σου; Μα γώ δεν την βλέπω!

— Ορίστε, ιδέ την εδώ! Είπεν ο μπαλωματής, και συγχρόνως της προσέφερε ***μιά βελόνα! Αυτή είναι η δούλα με το ένα μάτι, πού φέρνει εις το σπήτι κάθε ευτυχία και χαρά!***

* * *

Η «ΦΩΝΗ» ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Αντιπρόσωπος εν Αμερική της «Φωνής των Κυθήρων» είνε ο εν New York κ. Stefanos Fatseas 159 East 42nd Street, New York City, πρός όν δέον ν' απευθύνωνται οι εν Αμερική συμπολίται μας διά πάσαν υπόθεσιν σχετικήν με την εφημερίδα, ή την πληρωμήν συνδρομής.

ΕΘΙΜΑ ΓΑΜΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΑΩΝ

Α'. ***Εις τα παλαιά έθνη.*** Ουδείς Καραμάνος ηδύνατο να νυμφευθή εάν δεν εφόνευε πρότερον ένα τουλάχιστον εχθρόν. Εις τους Μασσαγέτας επεκράτει η κοινοκτημοσύνη των γυναικών. Εις την Μηδίαν εθεωρείτο δυστύχημα, εάν η γυνή δεν είχε τουλάχιστον πέντε άνδρας. Οι Θράκες ελάμβανον έως τεσσαράκοντα γυναίκας. Εάν δε καμμιά γυναίκα δεν ήτο ευχαριστημένη, ηδύνατο να ελευθερωθή προσφέρουσα το οριζόμενον πρός τον σκοπόν αυτόν αντίτιμον. Οι Ίβηρες έκλειον μετά προηγούμενον συμπόσιον τας κόρας εις σκοτεινούς θαλάμους, όπου εκυνήγων αυτάς. Η πρώτη συλληφθείσα εγίνετο σύζυγος του συλλαβόντος αυτήν.

Β'. ***Εις τους Ασιάτας.*** Εις την Καμτσιότκα τόσον οι άνδρες όσον και αι γυναίκες νυμφεύονται εις ηλικίαν 13 και 14 ετών. Εις τους κατοίκους της Κορέας ο μνηστήρ οφείλει πρότερον να εκτελέση βαρείας εργασίας εις την οικογένειαν της νύμφης και να υπερβή μεγάλα προσκόμματα παρεμβαλλόμενα εις αυτόν υπό των γονέων της μνηστής του. Εις την Αρμενίαν κατά την τελετήν του μυστηρίου περιτυλίσσουν τον μεν μνηστήρα διά ψιάθης, την δε νύμφην διά σακκίου, θέτοντες πρός τούτοις επί της κεφαλής αυτής μικρόν τι δοχείον. Εις την Κοχιγκίνα τας απίστους συζύγους ρίπτουσι βοράν των ελεφάντων. Εις την Βιρμανίαν οι πτωχοί πωλούν τας γυναίκας και τας θυγατέρας των εις τους ξένους. Οι εκεί νόμοι εμποδίζουν την έξοδον εκ της χώρας του γυναικείου φύλου. Εις το Θιβέτ επικρατεί η πολυανδρία. Ο μεγαλείτερος αδελφός εκλέγει σύζυγον δι' όλους. Εις τους Βεζύρας της Αφγανικής φυλής η κόρη εξαρτά το μανδήλιον της από του πίλου του αρέσκοντος εις αυτήν ανδρός, ούτος δε υποχρεούται να νυμφευθή αυτήν, αφού πληρώση εις τον πατέρα της ανάλογον αντίτιμον.

Γ'. ***Εις τους Αφρικανούς.*** Εις όλας σχεδόν τας Αφρικανικάς φυλάς, επικρατεί η πολυγαμία. Εις την Δαρφούρ οι πλησιέστεροι συγγενείς νυμφεύονται μεταξύ των. Εις την Βαμβούκην ανταλλάσσουν την γυναίκα αντί ζεύγους βοών, ή μιάς λίτρας άλατος. Οι Γονάγχοι θάπτουν ζώσας τας απίστους συζύγους. Εις την Αβυσσινίαν οι σύζυγοι δύνανται να διαζευχθούν οπόταν θελήσουν, διανέμοντες τα τέκνα.

Δ'. ***Εις την Αμερικήν*** αι σχέσεις μεταξύ των ιθαγενών συζύγων και οι γαμήλιοι όροι είναι επίσης παράδοξοι. Ούτω οι Σιβάοι και οι Μαγικούνσοι εις την Νότιον Αμερικήν ανατρέφουν μόνον εν άρρεν και εν θήλυ, τα δε άλλα τα φονεύουν. Εις τους Γοναϊκούρους ο ανήρ μεταβαίνει εις τον οίκον της γυναικός, της οποίας οι γονείς ουδέποτε καθ' όλον των τον βίον συνομιλούν μετ' αυτού. Εις δε την Ματαΐβην εκείνος ο οποίος ήθελεν αρνηθή την προτεινομένην εις αυτόν σύζυγον θα εξέθετε εις κίνδυνον την ζωήν του.

Ε'. ***Εις την Αυστραλίαν*** μεταξύ των αγρίων ισχύει το έθιμον, ότι πας ανήρ έχει το δικαίωμα να λαμβάνη ως συζύγους όλας τας συγγενευούσας πρός αυτόν γυναίκας. Εάν δεν έχη συγγενείς κλέπτει τας γυναίκας άλλων ανδρών, υπάρχουν δε άνθρωποι, οι οποίοι διά της κλοπής αποκτούν δεκάδα και πλέον γυναικών. Εάν δε καμμία από τας κλαπείσας γυναίκας ληφθή πάλιν υπό του πρώτου αυτής κατόχου ούτος δύναται να διατρυπήση τας κνήμας αυτής, διά να της καταστήση αδύνατον νέαν εγκατάλειψιν του οίκου.

Ο χειρότερος δούλος δεν είναι ο υποτασσόμενος εις δεσπότην, αλλ' ο υποκείμενος, εις την ιδίαν του αμάθειαν, τον ιδιόν του εγωϊσμόν, και την ιδίαν του πονηρίαν.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ενισχύσατε την «ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», διότι ούτω προστατεύετε πραγματικώς τα συμφέροντα της ιδιαιτέρας πατρίδος σας.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Εν Νέα Υόρκη 207 Ε. 45 St. λειτουργεί «Κυθηραϊκή λέσχη» η οποία απέβη το γενικόν εντευκτήριον των εν Αμερική Κυθηρίων. Εν αυτή λειτουργεί ξενοδοχείον φαγητού και ύπνου με ελληνικήν μαγειρικήν, και δωμάτια ηλεκτροφώτιστα με θερμόν ύδωρ, και τελείαν καθαριότητα και περιποίησιν.

Εντός του ιδίου οικήματος ευρίσκονται και τα γραφεία της «Κυθηραϊκής Αδελφότητος» Πληροφορίαι παρέχονται παντί τω αιτούντι.

ΟΛΟΙ ΛΟΙΠΟΝ ΟΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ ΛΕΣΧΗΝ
207. Ε. 45 ST. NEW YORK

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΛΟΪΖΑΝΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

Εις το υπό ημερομηνίαν 10 Νοεμβρίου 1925 τελευταίον φύλλον της διακοπείσης ετέρας Κυθηραϊκής εφημερίδος, εδημοσιεύθη επιστολή εξ Αυστραλίας ενός κάποιου Δ. Σαμίου εν τη οποία ούτος κατεφέρετο κατά της επιτροπής πρός κατασκευήν της οδού Αλοϊζανίκων — Ξενοδοχείου, με το δικαίωμα, ως έγραψε, του περισσότερα συνεισφέραντος διά την εν λόγω οδόν, και συνέχαιρε τους μη συνεισφέραντας υπέρ του ιδίου έργου, διότι δεν έπεσαν εις την ιδίαν με αυτόν παγίδα! Και τούτο διότι ο πρόεδρος της επιτροπής και τα μέλη αυτής, δεν ήσαν οι ίδιοι λέγει οι οποίοι υπεσχέθησαν την εκτέλεσιν του έργου, και εις τους οποίους προσέφερε τον οβολόν του!

Η οδός Αλοϊζανίκων — Ξενοδοχείου πρό πολλού επερατώθη, και εδημοσιεύθη ο απολογισμός της διαχειρίσεως του έργου πάντες δε οι λαβόντες γνώσιν αυτού εξετίμησαν την δραστηριότητα και την τιμιότητα των διαχειρισθέντων την κοινωφελή αυτήν υπόθεσιν συγχωριανών μας, ώστε να παρέλκη πάσα περί του ζητήματος ανάπτυξις. Ουδεμία δε σημασία θ' απεδίδετο όπως και δεν απεδόθη εις την ανωτέρω επιστολήν προερχομένην άλλως τε από ένα άγνωστον και μη καθωρισμένον Δ. Σάμιον εκ των πολυπληθών Δ. Σαμίων, εάν και ετέρα επιστολή εξ Αυστραλίας ληφθείσα εσχάτως εις το χωρίον μας, και απευθυνομένη πρός συγχωριανόν μας δεν με υπεχρέωνε να παρουσιάσω εις την δημοσιότητα την ελεεινότητα μερικών ανθρώπων οι οποίοι δεν ζούν παρά μόνον με το πάθος, και δεν ευχαριστούνται παρά μόνον με τας ύβρεις και τας συκοφαντίας των.

Ιδού η ληφθείσα επιστολή.

Αγαπητέ χωριανέ Αναστάση.

Χαίρε

Σκοπός της παρούσης μου είναι να σού κάνω γνωστόν της ατιμίες της οποίαις ο θείος μου ο Μηνάς κάνει εις το χωριό.

Θυμάσαι, πρό καιρού, μας εζήτουν συνεισφορά γιά τον δρόμο του χωριού, και ότι ο δρόμος θα είνε μέχρι τα Αλοϊζάνικα, και η Αλοϊζάνικη επιτροπή τί έκανε; Επήγε και εμάζεψε όλους τους κλέφτες τους Φριλιγκιάνους και εχρέωσανε το χωριό 5 χιλιάδες δραχμές, και τώρα θέλει να κάνουν συνεισφορά από τους Αλοϊζάνους να τα μαζέψουν να πάνε τον δρόμον μέχρι τα Φριλιγκιάνικα, και θα κόψουνε τα Αλοϊζάνικα σύμπορα, δηλαδή το αλόνι μας, το σπήτι του Μανολόπουλου όπου επήρε ο Γιώργης ο Δημητρόπουλος, τον κήπο τον δικό σου και του Μακαρούνη. Αυτά τα κάνη ο θείος μου να εκδικηθή τον πατέρα μου, εσένα τον Μακαρούνη, και τον Δημητρόπουλο.

Λοιπόν εμείς εδώ οι χωριανοί, να συμφωνήσωμεν όλοι να βγάλωμε την επιτροπή, και να βάλωμε νέα να μη μας κοροϊδεύουνε οι Φριλιγκιάνοι ότι επήρασιν από τα Αλοϊζάνικα σύμπορα, και με αλοϊζάνικα χρήματα. Λοιπόν θα σε παρακαλέσω πολύ να ήμεθα όλοι εδώ σύμφωνοι, να βάλωμε επιτροπήν τον Χελώνη τον Νικόλα, τον Δημητρόπουλο, και τον Γέρο Νικόλα, και τον Αναστάση. Εάν λοιπόν σού ζητήσουν συνεισφορά ή παλαιά επιτροπή, μη δώσης τίποτε διότι θα δώσωμε τα χρήματα, και θα μας χαλάσουν τα κτήματά μας.

Περιμένω απάντησί σου. Εμείς ήμεθα σύμφωνοι. Λοιπόν εσένα καιτο Νίκο θέλωμε. Δημητρόπουλοι, Φουντάδες, Μακαρούνιδες, Πολυζώης, Τόζης, Κουμίδες.

Μεθ' υπολήψεως

Παναγιώτης Φουντάς

Διά να εννοηθή περισσότερον η αθλιότης και των δύο επιστολογράφων, αρκούμαι να συνοψίσω εις ολίγα το έργον της Επιτροπής.

Η οδός Αλοϊζάνων-Ξενοδοχείου προϋπελογίσθη εις εκατόν είκοσι χιλιάδας δραχμών. Εκ τούτων εδαπανήθησαν δραχμαί 26,504 και 25 λεπτά προελθούσαι εξ εράνων των συμπολιτών μας, 93 δε χιλιάδες 495 δραχμαί και 75 λεπτά, εκαλύφθησαν εκ της προσωπικής εργασίας των κατοίκων. Επειδή όμως κατά το διάστημα της εργασίας εξηντλήθη το αποθεματικόν το προελθόν μέχρι της στιγμής εκείνης εξ εράνων, παρέστη ανάγκη διά να μη σταματήση το έργον, όπως δανεισθή ο υποφαινόμενος το ποσόν των 4.929 δραχμών πρός πληρωμήν των ημερομισθίων, και μέχρι συγκεντρώσεως του όλου εξ εράνων ποσού. Και το ποσόν τούτο, και πλέον μάλιστα αυτού, εκαλύφθη διά των εξ 85 δολλαρίων συνδρομών των εν Αμερική συμπολιτών μας των οποίων εγκαίρως εδημοσιεύσαμεν τα ονόματα.

Ο κύριος, εν τούτοις, Παναγιώτης Φουντάς, αγνοών τα γεγονότα, και ωθούμενος από μόνον φίλερι αίσθημα και μοχθηρίαν, δεν ηρκέσθη ν' αποκαλέση αυθαδέστατα κλέφτες τους Φριλιγκιάνους, αλλ' έγραψεν ακόμη ότι εχρέωσα το χωριό μας 5 χιλιάδας δραχμάς τας οποίας θα συνήθροιζον από τους Αλοϊζάνους!!

Ευτυχώς διά την υπόληψιν του χωρίου μας το οποίον τόσον ειργάσθη διά τον δρόμον, ουδείς συμμερίζεται τας ασυναρτησίας του κ. Π. Φουντά πρός στιγματισμόν του οποίου, και δι' αιώνιον αίσχος, δεν έχω παρά να υπομνήσω ότι τα 85 δολλάρια τα οποία υπερεκάλυψαν το εκ 4. 929 δραχμών δάνειον διά τον δρόμον, προέρχονται κατά τα εννέα δέκατα από συμπολίτας μας περισσότερον ευγενείς και πατριώτας από τον κ. Φουντάν και τον κ. Δ. Σάμιον, και όχι Αλοϊζάνους. Είνε δε ούτοι οι κ. κ. Πετρίγιαννης, Πετρόχειλος, Κορώνης, Κουκούλης, Κασσιμάτης, Βαλέντιος, Ανώνυμος, Σουρής, Λεοντσίνης, Βενέρης, Σοφίος, Στάθης, Κατσούλης, Βενάρδος, Γαβρίλης, Χαρατζάς, Τσιμέρης, Καβεζής, Μανενίτης, Πρίνιας Κομηνός, Μάγειρος, Μανούσος, κ.λ.π. κ.λ.π.

Ανάλογος πρός τον ασύστατον ισχυρισμόν του εν λόγω κυρίου ότι εχρέωσα το χωριό 5 χιλιάδες δραχμάς, είνε και όλον το άλλο περιεχόμενον της επιστολής του.

Κατόπιν των ανωτέρω, έχω νομίζω το δικαίωμα να παρατηρήσω ότι αι ατιμίαι περί των οποίων ομιλεί εις την επιστολήν του ο κ. Παν. Φουντάς, πίπτουν ακέραιαι επί του προσώπου του.

Αλοϊζάνικα τη 27 Ιανουαρίου 1926

Μηνάς Χαραλ. Φυρόπουλος

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Μουσική Έκδοσις
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΧΟΡΩΝ
Κατά διασκευήν
του κ. Δημ. Μητροπούλου
Διευθυντού ορχήστρας Ελληνικού Ωδείου
Εκδόται
Παναγ. Γ. Μαλάφης και Χαρ. Ε. Αρώνης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

— *Τὸ μέλλον τῶν Κυθηρίων παίδων.*
— *Τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα τῆς Ἀμερικῆς.*
— *Ἀνάγκη ἱδρύσεως ἑλληνικῶν ὀργανώσεων.*

Εἰς προηγουμένας μου ἐπιστολὰς ἠσχολήθην περὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ κυθηρίων. Εἰς τὴν παροῦσαν θ᾽ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μικρῶν κυρίως συμπολιτῶν μας, οἵτινες γεννῶνται ἐνταῦθα ἢ ἔρχονται μικροὶ ἐκ τῆς πατρίδος.

Οἱ συμπολῖται μας Κυθήριοι οἱ ὁποῖοι πρὸ δεκαετίας δὲν ἠρίθμουν παρὰ 4—5 οἰκογενείας ἐνταῦθα, σήμερον ἀριθμοῦν πλέον τῶν τεσσαράκοντα τοιούτων. Πιστοὶ δὲ εἰς τὰ πάτρια, δημιουργοῦν πολυμελεῖς οἰκογενείας μὲ 2—6 τέκνα ἑκάστην. Οὕτω δὲ ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον ἡ κυθηραϊκὴ παροικία αὐξάνει εἰς ἀριθμὸν μελῶν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ αὔξησις αὐτὴ παραμένει ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν κυθηραϊκῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἑλληνοπρεπῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων. Καὶ τοῦτο κυρίως θέλω νὰ τονίσω. Ὅτι δηλαδὴ ὑπάρχει φόβος μήπως ἐν προσεχεῖ μέλλοντι τὰ τέκνα τῶν ἐνταῦθα κυθηρίων μόνον ὡς ἀνάμνησιν διατηρήσουν τὴν καταγωγήν των.

Εἰς τοῦτο συντελεῖ σπουδαίως ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν τὸ ἐκπαιδευτικὸν Ἀμερικανικὸν σύστημα τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶνε ἡ πλήρης ἀφομοίωσις τῶν διαφόρων ξένων φυλῶν πρὸς τοὺς ἐντοπίους, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ ἡ ἔλλειψις ὀργανώσεων ἰδικῶν μας πρὸς συγκράτησιν τῶν νέων εἰς τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις. Ἡ ἔλλειψις ὀργανώσεων προέρχεται ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν μέσων καὶ ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν τῶν προξενικῶν μας ἀρχῶν.

Ἡ Ἀμερικὴ μὲ τὴν ἀπέραντον φιλοξενίαν της, μὲ τ᾽ ἄφθονα τῆς ζωῆς μέσα, μὲ τὸ τέλειον ἐκπαιδευτικόν της σύστημα καὶ μὲ πλῆρες καὶ καθορισμένον πρόγραμμα ἐθνικῆς προόδου, ἐξουδετερώνει ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ἔδαφός της ξένων τὸν πόθον τῆς ἐπανόδου εἰς τὰς πατρίδας των, καὶ καθιστᾷ τὰ τέκνα των Ἀμερικανούς, μὲ Ἀμερικανικὴν πλέον συνείδησιν καὶ Ἀμερικανικὰ πλέον ἰδεώδη.

Τὰ παιδιὰ εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ φοιτοῦν εἰς τὰ ἐγχώρια σχολεῖα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, οἱ δὲ γονεῖς των εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ τὰ ἐμποδίζουν, διότι ἄλλως ὑπόκεινται εἰς αὐστηρὰς ποινάς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ τὰ τέκνα των τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν διαφόρων Ἀμερικανικῶν πατριωτικῶν Σωματείων πρὸς ἐκπαίδευσιν. Τὰ μικτὰ ἐκπαιδευτήρια τὰ ὁποῖα παρεῖχον ὁπωσδήποτε μίαν ἐγγύησιν διατηρήσεως τῶν πατρῴων ἐθίμων τῶν μεταναστῶν, κατηργήθησαν πρὸ δεκαετίας διὰ νόμου, καὶ μόνον ἐπετράπη ἡ λειτουργία εἰς τὰ πρὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ ὑπάρχοντα καὶ εἰς τὰ νυκτερινὰ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπάρχει ἓν μόνον ἑλληνοαμερικανικὸν ἐκπαιδευτήριον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο λειτουργεῖ ἀκανονίστως ὡς μὴ ὑπάρχοντος ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν τακτικὴν λειτουργίαν του. Συντηρεῖται δι᾽ ἰδιωτικῶν εἰσφορῶν εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» μας προσέθεσε 500 δολλάρια κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Μὲ τοιαύτην λοιπὸν κατάστασιν εἶνε εὐνόητον ὅτι τὰ τέκνα τῶν Κυθηρίων καὶ γενικῶς τῶν ἑλλήνων μεταναστῶν, θὰ ἀπολέσουν σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἑλληνικήν των συνείδησιν. Καὶ εἶνε θλιβερόν, διότι οὐδεμία σοβαρὰ ἀντίδρασις καταβάλλεται οὐδὲ κανείς, ὡς προεῖπον, πρόξενος ἢ ἄλλος ἁρμόδιος ἐνδιεφέρθη δι᾽ ἓν τόσον οὐσιῶδες ζήτημα. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν ὁ κ. Ξανθόπουλος ὅστις ὑπεβοήθησε κάπως τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ ἐκπαιδευτηρίου εἰς τὰς ἐνεργείας της. Ἀλλ᾽ ἡ ἐνέργεια ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, ἢ δύο ἢ τριῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν ν᾽ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μιᾶς τόσον μεγάλης ὑποθέσεως, ὅπως εἶνε ἡ ὑπόθεσις τῆς ἑλληνοπρεποῦς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνοπαίδων.

Διὰ τοῦτο, καὶ ἐφ᾽ ὅσον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν θέλει ἢ δὲν δύναται νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς, ὀφείλουν οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνες, καὶ οἱ Κυθήριοι συνεπῶς, ὅσοι διατηροῦν ἐντός των τὸν πόθον τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα, καὶ θέλουν νὰ παραμείνουν τὰ τέκνα τους ἕλληνες καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν, καὶ κατὰ τὸ ἦθος, καὶ κατὰ τὰς παραδόσεις καὶ κατὰ τὴν συνείδησιν, ὀφείλουν λέγω νὰ συνασπισθοῦν εἰς ἰσχυρὰς ὀργανώσεις τὸ ταχύτερον πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ζωτικοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ μέλλον τῶν ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς προβλήματος. Ἄλλως δὲν θὰ παρέλθουν πολλὰ ἔτη ποῦ ἐν Ἀμερικῇ δὲν θὰ ὑπάρχουν οὔτε ἕλληνες οὔτε ἑλληνόπουλα.

ΝΕΟ᾽Υ᾽ΟΡΚΕΖΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς περικαλλοῦς καὶ πεπαιδευμένης δεσποινίδος Μπετίνας Παναγ. Τριφύλλη προσφιλοῦς ἀνεψιᾶς τῶν ἐκεῖ ἄριστα ἐγκατεστημένων ἀδελφῶν κ. κ. Ν. καὶ Θ. Μαρσέλλου μετὰ τοῦ ἐξαιρέτου νέου καὶ ἄριστα ἐπίσης ἐγκατεστημένου κ. Ἰωακεὶμ Ταβλαρίδου. Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» ἐκφράζει θερμὰς εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΡΑΝΟΙ ΚΑΙ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

Ἡ ἐν Ποταμῷ Τράπεζα Ἀθηνῶν, ἐνισχύουσα τὴν Ἀεροπορικὴν Ἄμυναν τῆς Ἑλλάδος, ἤνοιξεν ὑπὲρ αὐτῆς θυρίδα ἐράνων εἰς τὴν ὁποίαν προσκαλεῖ τοὺς συμπολίτας μας ὅπως καταθέσωσι τὸν ὀβολόν των.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι πάντες οἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς νήσου κυθήριοι θὰ σπεύσωσι νὰ προσφέρωσι τὴν συνδρομήν των εἰς τὸ κατ᾽ ἐξοχὴν μέγα ἔργον τῆς Ἀεροπορίας μας τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε ἁπλῶς ἔργον πατριωτικόν, ἀλλ᾽ αὐτόχρημα ἐθνικὴ ἀνάγκη.

Προτρέπομεν θερμῶς πάντας τοὺς συμπολίτας μας ὅπως ἀντὶ πάσης θυσίας ἐνισχύσωσι τὴν Ἀεροπορικὴν Ἄμυναν διὰ τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν τοῦ ὀβολοῦ των, διὰ νὰ δείξωσιν ὄχι μόνον τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς νήσου μας κατὰ τὴν γενικὴν ἄλλως τε ὁμοίαν ἐνέργειαν τοῦ Πανελληνίου, ἀλλὰ καὶ νὰ πείσωσι πάντας, ὅτι ὁ πατριωτισμός των τοῦ ὁποίου τόσην ἀποτελεσματικὴν χρῆσιν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔκαμαν, παραμένει πάντοτε εὐγενής, πρόθυμος καὶ ἀκμαῖος.

ΝΕΑ ΟΔΟΣ ΕΙΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΝ

Οἱ προοδευτικοὶ κάτοικοι Μυλοποτάμου μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐν τῇ κοινότητί των ἁμαξιτῆς ὁδοῦ Πίσω πηγαδίου, ἤρχισαν ἐνεργείας διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ νέας ἁμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὴν θέσιν Βιγλάκι τῆς κοινότητος μέχρι τῆς Τσιγκούρας τῆς κάτω χώρας τοῦ Μυλοποτάμου. Ἡ ζητηθεῖσα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἄδεια συλλογῆς ἐράνων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐχορηγήθη, καὶ ἡ σχηματισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τὸν κ. Ἀθανάσ. Θ. Ποτήρην ὡς πρόεδρον, κ. Παναγ. Ε. Ποτήρην ὡς γραμματέα καὶ τοὺς κ. κ. Ι. Γ. Καρύδην, Μ. Π. Καρύδην, Κ. Κρητικόν, Γ. Σ. Στρατηγὸν καὶ Θ. Ν. Ποτήρην ὡς μέλη, ἤρχισε τὰς ἐργασίας ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν πρόοδον τῆς νήσου μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ

—***Ἡ παραγωγὴ τῶν ἐλαιῶν.***
—***Ἡ Γεωργία καὶ τὰ λιπάσματα.***

Ἐφέτος εἰς τὸ Λιβάδι εἴχαμε πολὺ λίγες ἐλιές. Κάθε νοικοκύρης ἐμάζεψε κατὰ μέσον ὅρον δέκα μουζούρια. Τὸ δὲ ὁλικὸ ποσὸ τοῦ λαδιοῦ θὰ ἀνῆλθε στὶς 6.000 ὀκάδες. Τὸ καλὸ εἶνε ποῦ βαστᾶ ἀκόμη τὸ περσινό, ἀλλέως θὰ ὑπέφεραν οἱ γεωργοί μας.

Ἡ σπορὰ ἐφέτος ἔγεινε ἀρκετὴ καὶ μὲ τὴν ὥρα της. Οἱ ὄμορφοι καιροὶ καὶ οἱ γλυκειὲς καὶ καλοκαιρινὲς μέρες τοῦ χειμῶνα μὲ τὶς σιγανὲς βροχὲς ποῦ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἔπεφταν, βοήθησαν πολὺ τοὺς γεωργούς μας νὰ σπείρουν περισσότερα χωράφια. Τὸ εὐχάριστο εἶνε πῶς ἄρχισαν νὰ μεταχειρίζωνται πολὺ καὶ τὰ λιπάσματα. Ἂν καὶ δὲν ἐπείσθησαν ἀκόμη νὰ μεταχειρίζωνται πλήρη λιπάσματα, προτιμοῦν τὸν τύπο 0—16—0 ποὺ εἶνε μόνο γιὰ συμπλήρωσι κοπριᾶς, καὶ τοῦτο γιατὶ εἶνε λίγο πιὸ φθηνός. Ἀλλὰ παρὰ τίποτε πάλι καλὸ εἶνε καὶ αὐτό. Γιατὶ πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλά, καὶ εὐτυχῶς τὸ ἔχουν καταλάβει οἱ περισσότεροι γεωργοί μας, ὅτι χωρὶς λίπασμα δὲν πρέπει κανεὶς νὰ σπέρνῃ. Καὶ βέβαια, τὴ στιγμὴ ποὺ μιὰ ζευγαρέα στὸ Τσιρῖγο μαζὺ μὲ σκαφάτες καὶ σπόρο κοστίζει 300 δραχμάς, τί περιμένει κανεὶς νὰ κερδίσῃ ἂν σπείρῃ χωρὶς λίπασμα ποὺ δὲν θὰ κάμῃ καλὰ καλὰ τὸ σπόρο;

Ἐφέτος γιὰ πρώτη φορὰ ἔγειναν δοκιμὲς τοῦ ἀμερικάνικου λιπάσματος "Αμμο-Φῶς. Περιμένομε τὰ ἀποτελέσματα. Ἡ καπνοφυτεία καὶ ἐφέτος ἄρχισε στὸ Λιβάδι, ἀλλὰ οἱ καπνοκαλλιεργηταὶ δὲν ηὗραν ἀρκετὰ χωράφια ὅπως πέρυσι. Ἡ περισυνὴ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ στὸ χωριὸ ἀπέδωκε 2,000 ὀκάδες καὶ πολὺ καλὴ ποιότητα.

Βροχὲς εἴχαμε ἄφθονες αὐτὸ τὸ μῆνα. Ἐπὶ δέκα σχεδὸν μέρες ἔβρεχε τακτικά.

—***Αἱ ἑορταί. ἡ ἀγορά, ἡ κίνησις.***
—***Οἱ δυναμῖτες καὶ τὰ ψάρια.***

Οἱ ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων ἐπέρασαν καὶ ἐφέτος ὅπως συνήθως μὲ τὸν γενικὸ ἐκκλησιασμὸ τῶν κατοίκων στοὺς Ναούς, καὶ τὶς συνειθισμένες ἁπλὲς ἐπισκέψεις των στὰ σπίτια ὅσων ἑορτάζουν.

Ἡ ἀγορὰ ἐφέτος τῶν κρεάτων ἦτο ἀρκετὴ ἀλλὰ ὑπερτιμημένη. Τὸ βωδινὸ ἐπωλήθη ἀπὸ 26—30 δραχμάς. Τὸ ἀρνὶ 35, τὸ χοιρινὸ 28. Ψάρια ἐφέτος λίγα. Κάτι ψιλὰ τοῦ δυναμίτη. Γιατὶ ἄλλο ψάρι δὲν βλέπομε.

Δυστυχῶς ἡ μεγάλη καὶ συστηματικὴ χρῆσις τοῦ δυναμίτη μὲ ἐπέκτασι γύρωστὸ νησί μας, ἔχει καταστρέψει τὰ ψάρια καὶ ὅπως λένε οἱ ἴδιοι οἱ ψαράδες, ἐφέτος δὲν φαίνεται ψάρι, σὲ λίγα δὲ χρόνια ἂν δὲν λάβουν δραστήρια μέτρα οἱ ἀρχές μας θὰ χάσωμε στὸν τόπον μας τὸ ἄφθονο καὶ νόστιμο ψάρι ποὺ ξεχυνώτανε πάντοτε στὸ νησί μας, καὶ θὰ καταντήσῃ νὰ βλέπωμε τὴ μαρίδα μὲ τὸ κιάλι. Δυστυχῶς ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι νόμοι, ἔτσι καὶ ὁ νόμος κατὰ τοῦ ψαρέματος μὲ δυναμίτη δὲν ἐφαρμόζεται.

ΛΙΒΑΔΙΤΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς κοινότητος Μυλοποτάμου ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις συμπολίτην χρηματιστὴν κ. Ἐμμ. Γ. Στρατηγὸν τὸν γενναῖον χορηγὸν πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Πίσω Πηγαδίου, τὸ κάτωθι συγχαρητήριον ἔγγραφον:

Κύριε Ἐμμ. Γ. Σρατηγέ,
Ἀθήνας

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, κατόπιν τῆς εὐγενοῦς ὑμῶν χειρονομίας καὶ τῆς μεγάλης καλωσύνης τῆς ψυχῆς σας τῆς ὠθησάσης ὑμᾶς ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς πρωτοβουλίας διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐράνων πρὸς συλλογὴν χρημάτων διὰ τὴν κατασκευὴν ἁμαξιτοῦ δρόμου—ἐληθηνῆς λεωφόρου πρωτοφανοῦς διὰ τὸ νησί μας—ἀπὸ τὸν Ἅγιον Σώζοντα μέχρι Πίσω—Πηγαδίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρόθυμον καὶ γενναιόδωρον καταβολὴν συμπληρωματικῆς δαπάνης ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου σας ταμείου, ὅπως μὴ μείνῃ τὸ ἔργον ἡμιτελές, δράττεται τῆς εὐκαιρίας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κοινοφελοῦς τούτου ἔργου, ἵνα ὄχι μόνον τῶν εὐεργετηθέντων δι᾽ αὐτοῦ συμπολιτῶν μας. ἀλλὰ ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητός μας, ἀπευθύνῃ ὑμῖν καὶ δι᾽ ὑμῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσενεγκόντας τὸν ὀβολόν των διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ἐγκάρδια συγχαρητήρια, καὶ διατρανώσῃ τὴν ἀλέθερμον εὐγνωμοσύνην του.

Ἔστε βέβαιος, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο μὲ τὴν πρακτικήν τουχρόνου καθὼς συμβαίνει κατ᾽ ἀναλοίωτον φυσικὸν νόμον, θ᾽ ἀποκτήσῃ τὴν ἀξίαν του ἐναργεστέραν καὶ περίλαμπρον, καὶ ὄχι μόνον τιμὴν αἰωνίαν θὰ προσδώσῃ εἰς τοὺς ἀκαταπονήτους πρωτεργάτας του καὶ δόξαν εἰς τὸ χωριό μας, ἀλλὰ καὶ εἰς μίμησιν καὶ παραδειγματισμὸν θὰ προβάλληται καὶ θὰ ὠθῇ αὐτοὺς εἰς παρόμοια ἔργα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, μέλλοντα ν᾽ ἀναδείξουν τὸ ἀγαπητό μας χωριὸ ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα χωριὰ τῆς πατρίδος μας.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ βαθείας ὑπολήψεως.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβ. Μυλοποτάμου
Ὁ Πρόεδρος Β. Μαλάνος. Τὰ μέλη. Α. Ταμβάκης, Α. Μεγαλοκονόμος, Δ. Μπελέσης. Ὁ Γραμματεὺς Δ. Δημητρακόπουλος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ κ. Ἐμμαν. Γ. Στρατηγὸς μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν λίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Ἀθῆναι τῇ 28 Ἰανουαρίου 1926

Πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» Πειραιᾶ

Κύριε Διευθυντά

Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως εὐχαριστήσητε διὰ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ἐξ ὀνόματός μου καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς κατασκευασθείσης ἁμαξιτῆς ὁδοῦ Πίσω Πηγαδίου-Μυλοποτάμου Κυθήρων, πάντας τοὺς συνεισενεγκόντας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προειρημένου ἔργου, ὡς καὶ πάντας τοὺς παροδίους διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτῶν συμπεριφορὰν καὶ τὰς πρωτοφανεῖς διὰ τὴν νῆσον μας θυσίας εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν, ὡς καὶ πάντας ἐκείνους τοὺς ὑποστηρίξαντας τὸ ἔργον οὐ μόνον ὑλικῶς ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς.

Μεθ᾽ ὑπολήψεως
Ὁ Πρόεδρος
Ε. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΙΛΑΡΙΩΤΙΣΣΗΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ρέκτης τοῦ καλοῦ συμπολίτης καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ γνωστοῦ παρὰ τὰ Χαυτεῖα ἑστιατορίου «Ἐλευθερία» κ. Δημ. Σ. Κορωναῖος, ἀνέλαβε τὴν ἰδίᾳ δαπάνῃ πλακόστρωσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ προαυλίου τοῦ ἐν Ποταμῷ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἰλαριωτίσσης. Ἐπίσης ὁ κ. Γεώργιος Κοσμᾶ Νενές, ἀνέλαβε τὴν ἰδίᾳ δαπάνῃ κατασκευὴν ἑνὸς μαρμαρίνου ἐξωτερικοῦ εἰκονοστασίου τοῦ ἰδίου ναοῦ, μετὰ κυτίου εἰσφορῶν τῶν φιλοθρήσκων. Ὁ δὲ κ. Ἰωάννης Γρ. Κασσιμάτης προσέφερε εἰς τὸν ἴδιον ναὸν μίαν ἀργυρᾶν ἱερατικὴν ζώνην. Θερμοὶ ὀφείλονται ἔπαινοι πρὸς τοὺς ἀνωτέρω διὰ τὰς εὐγενεῖς των δωρεάς, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸν κ. Γεώργιον Κορωναῖον Ψωμᾶν, τὸν δραστήριον ἐκκλησιαστικὸν σύμβουλον, τοῦ ὁποίου αἱ εἰσηγήσεις πρὸς τοὺς φιλοθρήσκους διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ ναοῦ Ἰλαριωτίσσης εἶνε πάντοτε ἀποτελεσματικαί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐν Πειραιεῖ καφενείου τὸ «Κυθηραϊκὸν» αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίως εὐχαριστήσῃ τοὺς συμπολίτας Κυθηρίους οἵτινες παρέσχον καὶ παρέχουν μετὰ πρωτοφανοῦς ὄντως καλωσύνης καὶ προθυμίας τὴν προτίμησίν των πρὸς τὸ καφενεῖον μας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Ἰανουαρίου 1925
Ἡ Διεύθυνσις

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Τὸν ἐν Τριπόλει συμπολίτην κ. Ἀνδρέαν Στρατηγὸν συγχαίρουν οἱ φίλοι του διὰ τὴν προαγωγήν του εἰς ἐλεγκτὴν τοῦ ΣΠΑΠ.

ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΣΥΔΝΕΫ

Διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 384 φύλλον τῆς 3 Δεκεμβρίου 1925 τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας ἄμισθον μέχρι τοῦδε προξενεῖον, ἐγένετο ἔμμισθον Γενικὸν Προξενεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐτοποθετήθη μετατεθεὶς ἐκ τοῦ Προξενείου Κάρδιφ ὁ κ. Λ. Χρυσανθόπουλος.

Κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάταγμα, τὸ προσωπικὸν τοῦ Προξενείου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Πρόξενον, τὸν Γραμματέα, ἕνα ἔκτακτον γραφέα καὶ ἕνα κλητῆρα.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΝ

Ὁ συμπολίτης κ. Παναγ. Δημ. Πρωτοψάλτης διερχόμενος ἐν Ἀθήναις τὴν ὁδὸν Πειραιῶς παρεσύρθη ὑπὸ αὐτοκινήτου τὸ ὁποῖον τοῦ ἔθραυσε τὴν μίαν κνήμην. Ὁ σωφὲρ ἐξηφανίσθη.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Εἰς τὴν ὁδὸν Τσαμαδοῦ τοῦ Πειραιῶς αὐτοκίνητον τρέχον ταχέως διεσταυρώθη μὲ χειραμάξιον πλῆρες κονσερβῶν. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ χειραμαξίου ὅπως ἀποφύγῃ ἀσφαλῆ μὲ τὸ αὐτοκίνητον σύγκρουσιν ἔστρεψεν ἀποτόμως αὐτό, καὶ τὸ ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου καὶ ἐπὶ τοῦ κατ᾽ ἐκείνην τὴν στιγμὴν διερχομένου συμπολίτου μας κ. Παναγ. Μαυρογεώργη ὑπαλλήλου τῶν μονοπωλείων Πειραιῶς τοῦ ὁποίου ἔθραυσε τὸν ἕνα πόδα. Ὁ κ. Μαυρογεώργης νοσηλεύεται εἰς τὴν κλινικὴν «Ἅγιος Σπυρίδων.»

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

— ***Διορισμὸς ἐνοριακῶν ἐπιτρόπων.***
— ***Δωρεαὶ εἰς τὸν Ναὸν Ἰλαριωτίσσης.***

Ἡ παρατηρουμένη μεταπολεμικὴ ἀδιαφορία τοῦ λαοῦ διὰ πᾶν ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὰ κοινά, παρετηρήθη καὶ ἐδῶ, καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά μας ζητήματα. Κατ᾽ ἐπανάληψιν προσεκλήθησαν οἱ κάτοικοι ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου νὰ ἐκλέξουν τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ Ναοῦ Ἰλαριωτίσσης καὶ ἠδιαφόρησαν. Δὶς ἐνηργήθη ἐκλογὴ καὶ δὶς ἀπέτυχεν αὐτή. Τούτου ἕνεκεν ἠναγκάσθη ὁ Μητροπολίτης, ἐφαρμόζων τὸν σχετικὸν νόμον, νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπων. Τοιοῦτοι δὲ διορίσθησαν οἱ κ. κ. Γεώργιος Κορωναῖος, Νικόλαος Κομνηνὸς ὡς τακτικοί, καὶ Βρετὸς Πανάρετος καὶ Ἰωάννης Κορωναῖος ὡς ἀναπληρωματικοί.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν προσώπων ἐπεκροτήθη ὑφ᾽ ὅλων, γενικὴ δὲ ἐξεδηλώθη ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς αὐτά. Ἀλλὰ καὶ ἡ δρᾶσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεδείχθη ἱκανοποιητική, ὡς μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι αὐτὴ εἰς ἐννεάμηνον μόνον διάστημα ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων της παρουσίασε καθαρὰς εἰσπράξεις τοῦ Ναοῦ δραχ. 22,500 αἵτινες θὰ ὑπερβοῦν, ὡς ἐλπίζεται, ἐντὸς τοῦ ἔτους τὰς 30,000 δραχμάς.

Ἐσχάτως ἐγένοντο καὶ δωρεαί τινες εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἰλαριωτίσσης. Ἡ κυρία Μαριγὼ Καβιέρη ἐδώρησε διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας δραχμὰς δέκα χιλιάδας μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ προσφέρῃ καὶ ἄλλας βραδύτερον. Ἡ κυρία Γιακουμίνα χήρα Ζαντιώτου προσέφερε διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν τὰ ἐνοίκια ἑνὸς ἔτους τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ Ποταμοῦ μαγαζείου της. Ἐπίσης ὁ κ. Ἐμμ. Ἀλφιέρης ἢ Τσιλιβῆς ὑπεσχέθη τὴν προσφορὰν ἑνὸς πολυτελοῦς πολυελαίου. Πρὸς τοὺς δωρητὰς ἡ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ κάτοικοι ἐξέφρασαν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των.

— ***Αἱ ἑορταὶ ἐν Ποταμῷ.***
— ***Δυσφορία διὰ τοὺς κρεοπώλας.***

Αἱ ἑορταὶ διεξήχθησαν ἐνταῦθα μὲ ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα χάρις εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Μητροπολίτου κ. Δωροθέου. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων καθ᾽ ἣν οὗτος ἱερούργησεν ἐν τῇ Ἰλαριωτίσσῃ ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ποταμοῦ καὶ πλεῖστοι τῶν περιχώρων παρευρέθησαν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν ἥτις διεξήχθη μεγαλοπρεπῶς. Ἀρκετὴ δὲ κίνησις παρετηρήθη εἰς τὰ μαγαζειὰ καὶ τὸ ἐμπόριον.

Μεγάλη δυσφορία τῶν κατοίκων παρατηρεῖται κατ᾽ αὐτὰς ἐναντίον τῶν κρεοπωλῶν εἰς τὴν τακτικὴν τῶν ὁποίων ἀποδίδεται ἡ ἐμπορικὴ ζημία τοῦ Ποταμοῦ. Οὗτοι ἡνώθησαν εἰς ἕνα εἶδος τρὰστ τὸ ὁποῖον κανονίζει τὴν σφαγὴν καὶ τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δυσχεραίνῃ τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων εἰς τὴν λῆψιν αὐτοῦ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων ἐφρόντισαν καὶ σφάζουν ζῷα εἰς αὐτὰ τὰ χωριά των, τοιουτοτρόπως δὲ καὶ ἐφ᾽ ὅσον οἱ χωρικοὶ εὑρίσκουν τὸ κρέας μέσα εἰς τὸ σπῆτι των μαζὺ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης ἀπὸ τὰ ἐκεῖ μαγαζειά των δὲν ἔρχονται εἰς τὸν Ποταμὸν ὁ ὁποῖος ἐξ αἰτίας τούτου ἔχει μεγάλην ζημίαν.

— ***Ἵδρυσις Ἐμπορικοῦ Συλλόγου.***
— ***Συνεννοήσεις ἐν Καρβουνάδες.***

Ἐξ αἰτίας τῶν αὐστηρῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὸ Κράτος πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων, ἡ ἀσκουμένη ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων δημοσίων οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν ἐντάθη πανταχοῦ ἐσχάτως. Τοῦτο παρετηρήθη καὶ ἐν τῇ νήσῳ μας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἔμποροί μας οἱ καὶ περισσότερον ὑποκείμενοι εἰς φορολογίας δὲν ἦσαν συγκεκροτημένοι κατὰ τρόπον ὑπερασπίζοντα τὰ συμφέροντά των ἔναντι τοῦ Κράτους, συνεννοήθησαν οὗτοι μεταξύ των διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς ἐμπορικοῦ συλλόγου ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῶν ἄλλων, θὰ διηυκόλυνεν αὐτοὺς εἰς τὰς φορολογικὰς δηλώσεις των καὶ θὰ ἐπέτρεπε τὴν σύστασιν ἑνὸς φορολογικοῦ ὁμίλου συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον. Ἀποτέλεσμα τῆς συνεννοήσεως ἦτο ἡ συνάντησις ἐν Καρβουνάδες ἐπιτροπῆς ἐξ ἐμπόρων τῆς Χώρας καὶ τοῦ Ποταμοῦ ἥτις ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἐν λόγῳ συλλόγου. Διὰ τοῦ σωματείου αὐτοῦ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς Νήσου δὲν θὰ ὑποστηρίξῃ μόνον τ᾽ ἀτομικά του συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ θ᾽ ἀσκήσῃ εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς ἐξελίξεως τῆς ὅλης Νήσου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πρέπει νὰ εὔχεται κανεὶς ὅπως ὁ σύλλογος αὐτὸς ἱδρυθῇ τὸ ταχύτερον.

ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΩΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΟΧΛΗΡΟΙ

Ὁ Ἄγγλος πολιτικὸς Ρουσσελ, συνομιλῶν κάποτε μετὰ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχικαγκελαρίου Βίσμαρκ, τοῦ εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις:

— Φαντάζομαι ἀπὸ πόσους ὀχληροὺς θὰ περιστοιχίζεσθε, καὶ πόσον καιρὸν θὰ δαπανᾶτε ἀνωφελῶς δεχόμενοι ἐπισκέψεις.

— Ὅσον δι᾽ αὐτό, ἀπήντησεν ὁ Βίσμαρκ εὗρον ἓν θαυμάσιον μέσον διὰ ν᾽ ἀπαλλάσσωμαι. Ἅμα μία ἐπίσκεψις παραταθῇ πέραν τοῦ δέοντος, ἔρχεται ἡ σύζυγός μου ἡ ὁποία μὲ μίαν οἱανδήποτε πρόφασιν ἀπομακρύνει τὸν ὀχληρόν.

Μόλις εἶχε προφέρει τὰς λέξεις αὐτάς, ὁ ἀρχικαγκελάριος ἔξαφνα ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ ἡ κυρία Βίσμαρκ ἐμφανιζομένη λέγει:

— Ὄθων, εἶναι καιρὸς νὰ πάρῃς τὸ γιατρικό σου!

Ὁ Βίσμαρκ ἔγεινε κατακόκκινος, ἀλλ᾽ ὁ ἀγαθὸς Ρουσσελ ἐγέλασε καὶ ἀνεχώρησεν ἄνευ μνησικακίας.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΣΥΝΩΝΥΜΙΑΣ

Μίαν ἡμέραν ἕνας ἄγνωστος εἰσελθὼν βιαίως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μυθιστοριογράφου Φρειδερίκου Σουλιὲ καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτὸν τοῦ εἶπε:

— Κύριε ὀνομάζομαι ὑποκόμης ντὲ Φλερὶ καὶ πρέπει νὰ μοῦ δώσετε ἱκανοποίησιν, διότι εἰς τὸ δημοσιευόμενον τὰς ἡμέρας αὐτὰς μυθιστόρημά σας μὲ ἐπήρατε ὡς ἥρωα, καὶ μοῦ ἀποδίδετε διαγωγὴν ταραχοποιοῦ. Ἐὰν δὲν μὲ ἱκανοποιήσετε θὰ σᾶς καταγγείλω.

Ὁ Σουλιέ, ἀτάραχος καὶ γελῶν ἔλαβεν ἀμέσως τὴν πένα του, τὴν ἐβούτησεν εἰς τὸ καλαμάρι μὲ τὸ μελάνι, καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου τοῦ μυθιστορήματός του προσέθεσεν ἕνα ο μικρόν, καὶ τοιουτοτρόπως ἔγεινε Φλεριό. Ἔπειτα δὲ στρεφόμενος πρὸς τὸν ἄγνωστον τοῦ εἶπε:

— Ἰδού, κύριε, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠμπόρεσα νὰ πράξω πρὸς ἱκανοποίησίν σας.

Ὁ ξένος ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ διόρθωσις τὸν ἱκανοποιοῦσε, καὶ ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τὸν συγγραφέα ἀνεχώρησε.

Δὲν πέρασαν ὅμως ὀκτὼ ἡμέραι, καὶ ὁ Σουλιὲ ἐδέχθη ἄλλην ἐπίσκεψιν. Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ παρουσιασθεὶς κύριος ἦτο ὑψηλοῦ ἀναστήματος μὲ ἐνδύματα μαῦρα, καὶ ἐφαίνετο κλαίων ἀπὸ τὸν θυμόν του.

— Κύριε, λέγει, ὀνομάζομαι ὑποκόμης ντὲ Φλεριό. Μὲ καταστρέφετε, Κύριε, δυσφημοῦντές με εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μυθιστορήματός σας! Ἐὰν δὲν ἀλλάξετε τὸ ὄνομα μὲ φονεύετε!

Ὁ Σουλιὲ ἐπῆρε πάλιν τὴν πένα καὶ ἤλλαξε τὸ ο μικρὸν εἰς ε.

— Εἶσθε εὐχαριστημένος, Κύριε; λέγει εἰς τὸν ἄγνωστον.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπαντᾷ ὁ κ. ντὲ Φλεριό.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ κ. Σουλιὲ λαμβάνει τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Φίλε καὶ ἔξυπνε μυθιστοριογράφε. Καίτοι δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίζω οὐδὲ τὴν τύχην νὰ γνωρίζωμαι ἀπὸ σᾶς, σᾶς παρακαλῶ οὐχ ἧττον νὰ δεχθῆτε τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μου. Χάρις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νέου μυθιστορήματός σας, αἱ δυσκολίαι, αἱ ἐμποδίζουσαι τοὺς γάμους μου, ἐξέλιπον. Παρουσιάζετε εἰς αὐτὸ τὸν ὁμώνυμόν μου τόσῳ διασκεδαστικὸν καὶ θαρραλέον, ὥστε ἡ μνηστή μου νομίσασα ὅτι πρόκειται περὶ ἐμοῦ, δὲν ἀνέβαλεν ἐπὶ πλέον τὴν ἀπόφασίν της. Νυμφευόμεθα τὴν προσεχῆ Πέμπτην περὶ τὴν 11ην τῆς πρωΐας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ. Συνεχίσατε παρακαλῶ, τὴν καλωσύνην σας, λαμβάνοντες μέρος εἰς τὴν ἱεροτελεστίαν, ἔνθα θὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σφίξω τὴν χεῖρά σας ἐκ καρδίας!

Ὑποκόμης Ντὲ Φλεριὲ

ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

Λόγῳ συνεχῶν βροχῶν καὶ σχηματισθέντων ἐξ αὐτῶν χειμάρρων, ἡ παρὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Χάρου λιθίνη γέφυρα ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ποταμοῦ—Χώρας κατεστράφη. Πρὸς ἐπιδιόρθωσιν αὐτῆς θ᾽ ἀπαιτηθῇ ἀρκετὸν ποσόν.

Η «ΦΩΝΗ» ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἀντιπρόσωποι τῆς ***«Φωνῆς τῶν Κυθήρων»*** ἐν Αὐστραλίᾳ εἶνε οἱ ἐν Sydney κ. κ. Marcello Bros 356 Elizabeth Street, πρὸς τοὺς ὁποίους δέον ν᾽ ἀπευθύνωνται οἱ ἐκεῖ συμπολῖται μας διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν σχετικὴν μὲ τὴν ἐφημερίδα, ἢ τὴν πληρωμὴν συνδρομῆς.